

Halulehti

syksy 2024

*Halikon lukion
vuosikertomus
19.12.2024*

Halulehti 2/2024

35. vuosikerta

Painosmäärä 200 kpl

Yhteystiedot

Osoite

HALIKON LUKIO

Kuruntie 30

24800 Halikko

Rehtori

ARI LEINO

044 7786 001

Vararehtori

MARIKA TAURIAINEN

044 7786 004 (opehuone)

Opinto-ohjaaja

TEIJA ROSENQVIST

044 7786 006

Kurssisihteeri

SOILE VERHOLA

044 7784 031

Kouluterveydenhoitaja

KRISTIINA LAUKKANEN

044 7723 171

Halu somessa

Facebook

/halikonlukio

Instagram

@halikonlukio

Kotisivut

peda.net/salo/koulut/halikon-lukio

Lukion sivuilta löydät tärkeää opiskeluinfoa sekä kuvagallerian.

Koulun valokuvaajat

HELMI NIEMI

AMELIA VILJAMAA

Kansikuva

ENRIKA ÖSTERLUND

Tässä lehdessä

Pääkirjoitus.....	3
Rehtorilta	4
Kirjoittajavieras.....	4
Halu-syksyn tapahtumia.....	6
Uudet opet Halun kaverikirjassa.....	8
BI7 kenttäkursilla	9
Syksyn ylppärit.....	10
TJ75 villin lännen tunnelmissa	11
Ykkösten silmin	12
Halulaisia kirjamesseilla	14
ÄI9:ltä oppeja vuorovaikutukseen	15
Halulaisten kiintoisia harrastuksia.....	16
Vaihtarit	18
Halu-kuoro	20
Haluun kulttuuria! - arvosteluja	22
Sijoittajakoulun tilannekatsaus	25
Hallitus 2025	26
Kolumni	27
Sammakoita	28
Pumpkin Poems by ENA9	30
Joululeffatesti	31
Takasivun joulugallup.....	32

Toimitus

Syyslukukaudella 2024

Halulehteä ovat tehneet

TIINA RASTE

ENRIKA ÖSTERLUND

PARKER ISOTUPA

SONJA NIINIMÄKI

THYRA MÄKELÄ

AMANDA ROUTASALO

JUSKA PAJALA

ELISA MANNER

ja

EMILIA MAASILTA (ei kuvassa).

Toimitustyötä on ohjannut

MARIKA TAURIAINEN.

Suurkiitos

kaikille toimituksen ulkopuoliseille, jotka ovat olleet mukana tämän lehden teossa:
kirjoittajille, valokuvaajille, kuvittajille, haastateltaville, ideoijille ynnä muille!

Pois mukavuusalueelta!

“En mä pysty tähän, kädetkin tärisee ja sydän hakkaa kurkussa asti! En varmana esiinny enää koskaan! Miksi edes lähdin kokeilemaan? Ei ole yhtään mun juttu pitää esitelmää.” Tällaisia ajatuksia minulla ja varmaan monella muullakin voi olla esiintymistilanteissa. Ajatukset lähtevät jylläämään, eikä ole enää kunnan kontrollia itsestä, ja se johtaa epämukavaan olotilaan. Mutta mitä jos sanoisin, että jokainen pystyy hyödyntämään näitä ajatuksia ja parantamaan esiintymistaitojaan?

Jokainen on varmasti kuullut, että pitäisi uskaltaa käydä vieraillessa omalla epämukavuusalueella. Sinne meneminen on kuitenkin haastavaa, koska siellä vastassa ovat epätie-toisuus, epävarmuus ja pelko. Minulle erityisesti esiintymis- ja vuorovaikutustilanteet ovat olleet jonkinlaisia peikkoja, mutta tietysti jokaisella ihmisellä on omat epämukavuusalueensa.

Mukavuusalueelle on helppo jäädä, ja totuttuja tapoja on vaikea lähteä tietoisesti muuttamaan. Tottumukset tuovat turvaa, koska evoluutio on muokannut ihmisiä suosimaan rutiineja ja tottumuksia. Meidät ihmiset on pohjimmiltamme luotu selviytymään, mikä johtaa käyttäytymiseen, jossa pyrimme säästämään energiaa suosi-malla tottumuksia ja rutiineja.

Kuka haluaisi vapaaehtoisesti pistää itsensä tilanteeseen, jossa ei ole mukava ja turvallinen olo? Sellainen ihminen, joka on valmis kohtaamaan itsensä ja omat heikkoutensa ja pelkonsa. Sellainen ihminen, joka on valmis kasvamaan henkisesti selättämällä nämä pelot.

Voin rehellisesti myöntää, että olen yrittänyt pysyä vain mukavuusalueellani tiukasti. Olen aina jännittänyt luokan edessä puhumista ja itseni ilmaisemista ryhmäkeskusteluissa. Joskus olen myös pyrkinyt tietoisesti välttelemään tilanteita, joissa joutuisin esiintymään tai ylipäättään olemaan äänessä.

Päätin kuitenkin tehdä muutoksen ja tein jotain, mitä en olisi uskonut tekeväni: valitsin abivuoden ensimmäiseen jaksoon ÄI9-opintojakson eli vuorovaikutuskurssin. Tajusin, että vuorovaikutuskurssilla olisi helppo harjoitella esiintymistä ja vuorovaikutustilanteita, joten päätin ottaa härkää sarvista ja kohdata heikkouteni.

Jo ensimmäisellä oppitunnilla meille annettiin tehtäväksi tehdä noin minuutin mittainen puhe, jossa oli tehtävänä esitellä itsensä ja kertoa kurssitavoitteistaan. “Onkohan liian myöhäistä lähteä täältä?” oli ensimmäinen ajatus, joka sillä hetkellä tuli mieleeni. En kuitenkaan antanut valtaa tälle ajatukselle, vaan jäin kurssille. Merkittäviä syitä jäämiseen oli ryhmän hyvä ilmapiiri ja pieni koko. Tunsin lähes jokaisen kurssilaisen ainakin jollakin tasolla, mikä helpotti huomattavasti heittäytymistä ja esiintymistä.

ÄI9-kurssin lopussa tehtävänä oli pitää noin viiden minuutin puhe aiheesta, jonka koki itselleen tärkeäksi ja josta halusi

sanoa jotakin. Tiesin heti, että haluan puhua kriittisestä ajattelusta ja sen soveltamisesta omaan ajatusmaailmaan. Pidän aihetta tärkeänä, koska mielestäni jokaisen on kyettävä muodostamaan omat mielipiteensä, eikä muiden mielipiteitä, näkemyksiä tai arvoja tule niellä kyseenalaistamatta niitä.

Melkein yllätykseksi itsellenikin viittasin ja tarjouduin pitämään esityksen vapaaehtoisesti ensimmäisenä. Puhe meni hyvin. Minulla oli paperilapuilla kirjoitettuna avainkohdat, mutta luotin täysin muistiini ja harjoitteluuni. Muistin yllättävän hyvin sanoa kaiken, mitä halusinkin, vaikka pari asiaa karkasikin mielestä puheen aikana.

Palautteeksi sain, että olin sujuva ja itsevarma esiintyjä. Tämä yllätti minut täysin. Puhuessani oloni oli kaukana itsevarmasta, mutta jälkikäteen tajusin, ettei epävarmuuteni näkynyt ulospäin. Puheen jälkeen oli todella helpottunut ja ylpeä olo. Kokemus helpotti esiintymisjännitystäni huomattavasti.

Kurssin toisena lopputehtävänä oli ryhmäviestintätaitojen koe. Ryhmäviestintä on itselleni haas-

tavaa, koska olen ryhmässä tottunut olemaan kuuntelijan roolissa ja esittämään lisäkysymyksiä, enkä niinkään tuo itse omia näkökulmiani keskusteluun. Pelkään, että sanoisin jotain väärin tai tyhmästi, minkä takia välttelen tilanteita, joissa niin voisi käydä.

Ryhmäviestintätaitojen kokeessa päätin kuitenkin muuttaa asenteeni siten, että kerroin paljon omia kokemuksia ja toin mielipiteitäni esille, vaikka se mietitytti ja tuntui jopa väärältä, koska en ollut tottunut sellaiseen. Huomasin, että keskustelu meni paljon sujuvammin kuin olisin voinutkaan kuvitellaan. Toinkin uusia näkökulmia aiheeseen, enkä sanonut mitään “väärää” tai “tyhmää”.

Olen elävä esimerkki siitä, että epämukavuusalueelle meneminen onkin taito, jonka jokainen voi oppia. Se on taito, josta hyötyy nyt ja tulevaisuudessa. Hyvä ja turvallinen paikka harjoitella mukavuusalueen ulkopuolelle astumista on esimerkiksi koulussa. Kannattaa vaikka valita jokin opintojakso, joka on oman mukavuusalueen ulkopuolella, tai lähteä rohkeasti mukaan johonkin koulun tapahtumaan, jossa joutuu heittäytymään.

Myös kynnys ylittää oman epämukavuusalueen raja laskee, mitä enemmän sinne uskaltaa mennä. Itse olen alkanut harkita jatko-opinnoissa vaihto-opiskelijaksi lähtemistä, mikäli tilaisuus siihen avautuu. Vaihtoon lähteminen tuntuu minusta hypyltä suoraan uima-altaan syvään päätyyn, mutta luotan kokemuksieni takia kykyyni uida ja pysyä pinnalla, oli vesi miten syvää tahansa.

**Halulehden toimitus toivottaa kaikille
rauhallista ja lämmintä joulua
sekä rohkeaa uutta vuotta!**

Ahkerointia ja palautumista sopivassa suhteessa

Takana on lähes viiden kuukauden työteliäs syyslukukausi. Lukio-opiskelu vaatii välillä kovaa työtä ja sitkeyttä. Arvelen, että useimpien opiskelijoiden tuntemukset ovat syksyn aikana vaihdelleet onnistumisen tunteesta harmittukseen, väsymyksestä palautumiseen, vaikeuksista voittoon.

Näin se on muussakin elämässä. Välillä joutuu epämukavuusalueelle. Aina ei voi olla mukavaa: se on petollista, sillä silloin moni asia jää kokematta ja tavoitteet saavuttamatta. Lukiossa palkintoa voi joutua odottamaan lähes kolme vuotta tai pidempäänkin. Kun asettelet ylioppilaslakkia päähäsi tuoreena ylioppilaana, arkinen aherrus muuttuu juhlaiksi ja vaivannäkö iloksi.

” *Kun asettelet ylioppilaslakkia päähäsi tuoreena ylioppilaana, arkinen aherrus muuttuu juhlaiksi ja vaivannäkö iloksi.*

Halikon lukion kevään 2024 kaksi ylioppilasta antoivat Salon Seudun Sanomien haastattelussa arvokkaan vinkin nuoremmille lukiolaisille: ”Keskity tunnilla!” Tähän voisi jatkaa: tee annetut tehtävät huolellisesti, opiskele käsitellyt asiat, noudata annettuja aikatauluja, kysy rohkeasti, ota vastuu tekemisistäsi, auta toisia ja osallistu yhteiseen tekemiseen. Huolehdi samalla omasta jaksamisesta, hyvinvoinnista ja palautumisesta. Näitä asioita sinulta vaaditaan myös, kun lähdet jatko-opintoihin tai siirryt työelämään.

Joululoma on palautumisen aikaa, mutta vuoden vaihtuessa työ jatkuu. Tammikuussa abiturientit aloittavat lukiouran loppusuoran, kakkosilla on puoliväli ylitetty ja ykköset ovat selvinneet lukion alun tulikasteesta. Kaikki lukiolaiset ovat aikuisia tai lähes aikuisia, valmiita itenäistymään ja ottamaan vastuuta.

**Rauhallista ja rentouttavaa joulun aikaa
Halikon lukion opiskelijoille ja henkilökunnalle!**

Ari Leino

Uskalla katsoa pelkojasi ja suunnitelmiasi pidemmälle!

Kun mietin omia lukiovuosiani, mieleen tulvii monia onnellisia muistoja Halikon lukion tapahtumista, opiskeluarjesta, opettajista ja ihmisistä. Koulun ilmapiiri on erityisellä tavalla jäänyt mieleen, ja edelleen vierailen ilolla lukiolla, vaikka nykyään teenkin niin töiden puolesta. Kaiken ihanan rinnalla samaan aikaan muistoista nousee epävarmuus tulevaisuudenhaaveista, stressi ylioppilaskirjoituksista ja riittämättömyyden tunne ajan ollessa rajallista. Samoja tunteita myötäelän nykyään työkseni kuuntelijan roolissa.

Lukioaikainen ajatukseni tulevaisuudestani lukion jälkeen oli mustavalkoinen. Halusin kouluttautua musiikinopettajaksi ja työskennellä lukiossa. Pääsin lukiosta unelmieni kouluun Taideyliopiston Sibelius-Akatemiaan, opiskelin siellä kuusi vuotta pääaineenani musiikkikasvatusta ja valmistuin musiikin maisteriksi. Tähän asti elämäni meni omien suunnitelmieni mukaan.

” *Jos lukion jälkeen unelmien opiskelupaikka ei avaudu, ei sen tarvitse kaataa maailmaa. Vaihtoehtoja on vaikka ja kuinka. Itselleni tämä valkeni vasta, kun aloitin opintoni yliopistossa.*

En kuitenkaan päätynyt heti valmistuttuani koulun musiikinopettajaksi, vaan päädyin yllättäen valmistumisen jälkeen kesätöiden kautta töihin Salon seurakuntaan musiikkikasvatustajaksi nuorisotyöhön. Työssäni saan kohdata nuoria ja mahdollistaa heille elämyksiä ja kokemuksia musiikin parissa, ja ne ovat samoja elementtejä, jotka aikanaan musiikinopettajan työssä vetivät puoleensa.

Nykyään tulevaisuudenkuvia maalatessa väripaletissani on muitakin sävyjä. Elämä ei monesti mene suunnitelmien mukaan, mutta sen ei tarvitse tehdä elämästä vääränlaista tai huonoa. Sen sijaan uusista ja yllättävistäkin suunnista voi löytyä itselle mielekkäitä asioita, joista ei edes olisi osannut haaveilla. Opiskelupaikan tai työpaikan ei myöskään tarvitse osua maaliin ensimmäisellä yrittämällä.

Tunnistan lukion aikaisissa ajatuksissani ja työssäni kohtaamieni nuorten ajatuksissa tulevaisuudesta ja sen suunnittelusta paljon samaa mustavalkoisuutta. Opiskelupaikka tulisi löytää ensimmäisellä yrityksellä ja samaa työtä pitäisi tehdä eläkötymiseen asti.

Opiskellessani oivalsin, että saman alan sisälläkin voi tehdä hyvin monipuolisesti erilaisia töitä. Voisin koulutuksellani työskennellä myös instrumenttiopettajana, muskarissa, kuoronjohtajana, taidehallinnossa, koulussa tai bändiopetuksessa.

Aloin musiikin opintojen rinnalla opiskella myös matematiikkaa, jotta saisinkin sekä musiikin että matematiikan opettajan pätevyyden. Opinnot ovat edelleen kesken, mutta niitä voi jatkaa työn ohessa. Koskaan ei ole liian myöhäistä lähteä uudelle alalle, täydentää tutkintoaan tai käydä korottamassa ylioppilasarvosanoja. On tärkeää suhtautua vakavasti ylioppilaskirjoituksiin, mutta yhteen epäonnistuneeseen kokeeseen ei elämä kaadu. Se on hyvä pitää mielessä erityisesti ylioppilaskirjoitusstressin keskellä.

Jos lukion jälkeen unelmien opiskelupaikka ei avaudu, ei senkään tarvitse kaataa maailmaa. Vaihtoehtoja on vaikka ja kuinka. Itselleni tämä valkeni vasta, kun aloitin opintoni yliopistossa. Vuosiluokkani opiskelijoista suoraan lukiosta tuli vain noin viidesosa, ja loput olivat hakeneet vauhtia kansanopistoista, kansalaisopistoista, ammattikouluista, valmennuskursseista, avoimesta yliopistosta, ammattikorkeakouluista tai muista yliopistokoulutuksista.

Taideala on siinä mielessä eri asia, että ensikertalaisuus ei vaikuta sisäänpääsyyn, mutta korkeakoulupaikan vastaanottamisen ulkopuolellekin jää lukuisia pääsykokeisiin tai ylioppilaskirjoituksiin valmentavia vaihtoehtoja. Ei myöskään ole

Tavastia-klubin takahuoneessa (Minttu kuvassa toinen vasemmalta). Tärkeä osa opintoja on bändisoitintaitojen opettelu, ja loppuhuipennuksena oli keikka Tavastialla.

takapakkia mennä lukion jälkeen toiselle asteelle tai kansanopistoon, sillä lukiokoulutus ei koskaan mene hukkaan. Se on pohja kaikelle sen jälkeen opitulle tiedolle ja taidolle ja antaa todella monipuoliset valmiudet monenlaisille jatko-opinnoille ja töille.

Korkeakoulujen arjesta monelle tulee mieleen opiskelijahaalarit ja erilaiset tapahtumat, ja korkeakouluissa onkin ymmärretty raskaita opintoja tasapainottavan toiminnan merkitys hyvinvoinnille. Samaa suosittelen myös lukiolaiselle. Työstään tai opinnoistaan voi nauttia, mutta elämän merkityksellisiä asioita voi ja mielestäni kannattaa etsiä myös muualta. Itse tein rakkaimmasta harrastuksestani ammatin ja olen nyt koettanut etsiä uusia harrastuksia ja mielekästä tekemistä myös musiikin ulkopuolelta. Harrastamista suosittelen ihan jokaiselle, on se sitten liikuntaa, taidetta, kädentaitoja, kieliä, ruoanlaittoa tai mitä tahansa muuta, mikä palauttaa opiskeluarjesta. Jos pohdit opintoja harrastamallasi alalla, suosittelen kokonaan uuden harrastuksen etsimistä tavoitteellisen harrastamisen rinnalle.

Mitä siis kaikella tällä haluan sanoa sinulle, nykyiselle haluaiselle? Mene unelmiasi kohti avoimin mielin sille, että unelmasi saattaa vaihtua matkalla tai matka niitä kohti näyttää erilaiselta, mitä alun perin ajattelit. Jos matkallesi osuu vastoinkäyminen, aina on olemassa kiertoreitti, jonka avulla voit päästä eteenpäin. Etsi arkeen mieluisia ja merkityksellisiä asioita, jotka tekevät opiskeluaikasta, väli vuosista tai työelämästä sinulle mielekästä. Ja jos et tiedä mihin suuntaan mennä, ei sekään ole vaarallista. Merkityksiä voi löytää todella monesta paikasta, kun vain pitää mielen avoinna ja uskaltaa nähdä omia pelkojaan ja suunnitelmiaan pidemmälle.

Mintun opiskelujen mieleenpainuvimpia hetkiä oli orkesterinjohton tentti, jossa pääsi johtamaan oikeaa sinfoniaorkesteria.

Syyslukukauden meininkiä

Halun syksyyn mahtui paljon erilaisia tapahtumia ja teemapäiviä. Aikajanaan on koostettu valitut palat Halikon lukion syyslukukauden mieleenpainuvimmista tapahtumista.

Elokuu

21.8. Pyjamapäivä

8.8. Ykkösten kruunajaiset

Rehtori **Ari Leino** kruunasi perinteiseen tapaan ensimmäisenä koulupäivänä uudet ykköset Halikon lukion opiskelijoiksi.

23.8. Vaihtari-iltapäivä

Halulaisilla oli mahdollisuus tutustua uusiin vaihto-opiskelijoihin: **Jérémieen** Ranskasta ja **Nauraan** Indonesiasta!

Syyskuu

6.9. Business Race Mathildedahlissa

Yrittäjysteemalla jatkettiin Mathildedahlissa järjestetyssä Salo Business Race -tapahtumassa. Halusta mukana oli kaksi kisatiimiä, ja **Pelaajat** sijoittui hienosti neljännelle sijalle.

5.9. Kansallinen yrittäjäpäivä

Yrittäjän päivänä saimme Haluun vieraiksi salolaiset yrittäjät **Alexi Burtsovin** (oik.) ja **Antti Ketosen** (vas.), jotka kertoivat omia kokemuksiaan yrittäjyyden iloista ja haasteista.

16.9.—30.9. Syksyn ylioppilaskirjoitukset

Lue lisää s. 10.

20.12. Jatko-opintotapahtuma

Juuri ennen joululomaa Halusta aiemmin valmistuneet opiskelijat tulivat kertomaan jatko-opinnoistaan nykyhalulaisille.

5.12. Itsenäisyyspäivän kirkko ja elokuva Bio Salossa

19.12. Puurojuhla

Joulukuu

Sählyturnaus 1.11.

Sählyturnaus järjestettiin tänäkin vuonna, ja voittajaksi itsensä pelasi abien All Stars -joukkue.

Halu Koo -konsertissa kuultiin Halukuoron tulkintoja **Kaija Koon** kapaleista. (Lue lisää s. 20-21.) Osa ahersi taksvärkissä, ja Luontoliitolle lahjoitettavaksi kertyi 1 110 €.

27.11. Halu-kuoro ja taksvärkki

Marraskuu

TJ75 11.10.

11. lokakuuta abeilla oli koulutaivalta edessä enää 75 koulupäivää. Sitä juhlistettiin Villi länsi-teemaisella TJ75-päivällä.

Lue lisää s. 11.

Maastopäivä 4.10.

Aurinkoisessa lokakuun säässä kisailtiin Halun perinteisessä maastopäivässä.

Voittajajoukkueeksi selviytyi **22B1**. Hopeasijalle ylsi **opet** ja pronssisijalle **22B2**. Onnittelut!

Lokakuu

Halun kaverikirjan uudet tuttavuudet

Syksyllä 2024 Haluun rantautuivat uudet psykologian sekä kuvataiteen opettajat. Pirkko ja Hanna pääsivät täyttämään Halulehden kaverikirjan sivuja ja samalla esittäytymään halulaisille.

Nimi: **Hanna Lamnaouer**

Oppiaine: **kuvataide**

Horoskooppimerkki: **vesimies**

Kappale, jonka tahdissa tanssin mieluiten: **Kaikki, joissa on hyvä, vaihteleva rytmii, esim. Ege Zulun kappaleet.**

Kolme sanaa, jotka kuvaavat minua parhaiten: **Joustava, rauhallinen, pohdiskeleva**

Lemmikkieläimeni: **Ei ole. Haluaisin mieluiten kissan.**

Harrastukseni/vapaa-ajan tekemiseni: **Maalaan ja tanssin.**

Bravuuriruokani: **Lohikeitto, koska se on helppo.**

Suosikkielokuvani: **Richard Linklaterin Rakkautta ennen aamua. Vaikka elokuvassa pääasiassa vain keskusteluaan, se pitää mielenkiinnon yllä.**

Miten päädyit Halikon lukioon opettajaksi?

Onnekkiaan sattuman kautta. Olen jo töissä kaupungilla kuvataiteen opettajana, ja lukion opetus sopi muun opetuksen lomaan mainiosti.

Millainen opiskelu- ja urapolku sinulla on takanasi?

Opiskelin ensin kuvataiteilijaksi AMK Satakunnan ammattikorkeakoulussa, sitten kasvatustieteiden maisteriksi Turun yliopistossa ja viimeisenä kuvataiteen opettajaksi Aalto-yliopistossa. Olen työskennellyt kuvataiteen opettajana Salon kansalaisopistossa yli 10 vuotta ja hieman vähemmän Moisioylikoulussa.

Mikä on mielestäsi parasta Halussa?

Taitavat opiskelijat!

Anna jokin vinkki halulaisille!

Löydä oma tapasi opiskella sekä oma henkireikäsi.

Miten päädyit Halikon lukioon opettajaksi?

Yllättäen! Santalan Marja jäi pois, ja rehtorit keksivät, että minä saattaisin päästä omien Perniön lukion ja yläkoulun tuntien ohella Halikkoon. Ja niin minä tulin, tosin vain muutaman opintojakson ajaksi.

Millainen opiskelu- ja urapolku sinulla on takanasi?

Ennen kuin aloitin opiskelun yliopistossa, olin ehtinyt tehdä työuran fysioterapian alalla. Valmistuin alemman tason koulutuksen kautta kuntohoitajaksi. Tein yrittäjänä töitä pitkään, mutta ajatuksena oli koko tuon ajan, että lähtisin vielä opiskelemaan. Päätin opiskella kaikkea, mikä minua kiinnostaa. Tuolloin minua kiinnostivat kulttuurit ja ihmisen mielen toiminta. Olin nähnyt työssäni, että pelkkä fyysinen hyvinvointi ja loistava fyysinen mitattava kunto ei ole yksilön hyvinvoinnin tae. Halusin tutkia, mikä tuo hyvinvointia ja onnellisuutta ja miksi me käyttäydymme niin kuin teemme.

Mikä on mielestäsi parasta Halussa?

Olen viihtynyt Halikossa tosi hyvin. Kaikki ovat olleet minulle ystävällisiä ja kivoja. Nuoret ovat upeita! Toivotavasti saan tavata teitä ensi lukuvuonnakin.

Anna jokin vinkki halulaisille!

Tee töitä – se palkitaan!

Nimi: **Pirkko Korhonen**

Oppiaine: **psykologia**

Horoskooppimerkki: **kauris**

Kappale, jonka tahdissa tanssin mieluiten: **En tanssi.**

Kolme sanaa, jotka kuvaavat minua parhaiten: **Ilo, rohkeus, vapaus**

Lemmikkieläimeni: **Jo menehtynyt Leo-koira**

Harrastukseni/vapaa-ajan tekemiseni: **Luen paljon koko ajan. Seuraan maailman tapahtumia ja olen utelias kaiken tiedon suhteen eli seuraan mediaa laajasti. Rakkain harrastus on nettilehteni Lila, jota voi lukea maksutta issuan kautta. Lilalla on oma insta: @lila.lilla.mag. Lilaa tekee kolmen hengen tiimi: minä, sisareni ja Linnea, joka opiskelee Turun yliopistossa.**

Bravuuriruokani: **Tykkään tehdä ruokaa, koska viihdyn kotona. Kalaruoat ovat parhaita, esimerkiksi silakkafileet ja perunasose.**

Suosikkielokuvani: **Tällä hetkellä tärkeä elokuva, joka tulee mieleen, on Joker. Odotan, että pääsen katsomaan toisen osan ja näkemään siinä Lady Gagan.**

HAASTATELU
SONJA NIINIMÄKI
AMANDA ROUTASALO

KUVAT
HAASTATELTAVALTA

Lähtekäämme luontoon!

Osa abien B17-kertauskurssia oli viikonlopun kenttäkurssi Leirisalossa, Kemiönsaarella. Retken tarkoituksena oli kerrata biologian opetussisältöjä ja tehdä samalla kenttätöitä lähinnä ekologiasta.

Kenttäkurssi alkoi virallisesti lauantaina 7.9., kun suurin osa opiskelijoista saapui Leirisaloon. Halutessaan sai tulla jo perjantai-iltana, ja muutama innokas tarttuikin tähän mahdollisuuteen. Aluksi majoituttiin ja pidettiin pieni ruokailuhetki, jonka jälkeen päästiin itse asiaan. Kertailu aloitettiin rauhallisesti monisteilla ja ryhmäpohdinnalla.

Aktiviteetteihin kuului muun muassa näytteiden ottamista ja analysointia. Käytössämme oli Uskelan rotaryklubin lahjoittama vesireppu vedentutkimusvälineistöineen.

Tutkimme vedestä sen ravinnepitoisuutta, happamuutta ja happipitoisuutta indikaattoriväriaineiden avulla. Keräsimme vesinäytteitä Kuupylyjärvestä ja Itämerestä putkiloihin, ja sen jälkeen lisäsimme joukkoon väriä muuttavan tabletin. Tuloksia verrattiin väriasteikoihin. Vesimittauksista saatiin samansuuntaiset tulokset. Osa pienistä eroista, esimerkiksi happipitoisuuden ero, saattoi johtua tulkintaeroista.

Näkösyyvyttä tarkastelimme secchilevyn avulla. Laskimme valkoisen narun päässä roikkuvan levyn veteen, kunnes sitä ei enää näkynyt. Levy vedettiin takaisin ja nauhasta katsottiin, kuinka syvälevy oli laskettu ennen kuin se katosi näkyvistä.

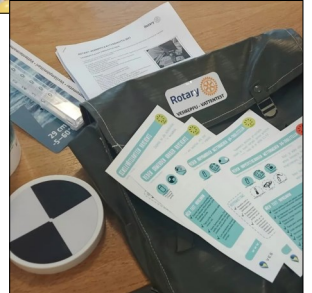
Otimme näytteitä Kuupylyjärven pohjeliöistä pieneliöhaavilla ja planktonia keräsimme planktonhaavilla. Myöhemmin tarkastelimme kaikkia järvestä napattuja eliöitä mikroskoopeilla. Haaviin jäi mm. kasvi- ja eläinplanktoneita sekä isompia hyönteisiä sun muita öttimöntiäisiä.

Kukin kauhisteli suloisia ja ei-niin-suloisia örkkejä, joiden seurassa ihmiset uivat järvestä ajattelematta.

Kuva: Uskelan Rotaryklubi

Uskelan rotaryklubin **Kalle Räike** kävi toukokuussa tuomassa vesireppun Halikon lukioon. Rotareilla on projekti, jossa lahjoitetaan vesientutkimusvälineistöä kouluille ja harrastusryhmille. Halun uusi vesireppu pääsi ensikäyttöön abien kenttäkurssilla.

Sunnuntaina osa opiskelijoista tutki metsäekosysteemin maannosta tutkimme siihen tarkoitettun tutkimussetin avulla. Käytimme apuna indikaattoriväriaineita ja teimme analyyseja maaperänäytteistä. Lopputuloksena todettiin, että Leirisalon maannos oli muuten vähäravinteinen, mutta siinä oli runsaasti kaliumia. Kaliumpitoisuuteen voi vaikuttaa maaperän saviuus.

Mielestäni retki oli mielenkiintoinen ja opettavainen. Se toi mukavaa vaihtelua normaaliin opiskeluun. Käytännön kokeiden suorittaminen voi auttaa ymmärtämään ja hahmottamaan läpikäytävää aihetta paremmin.

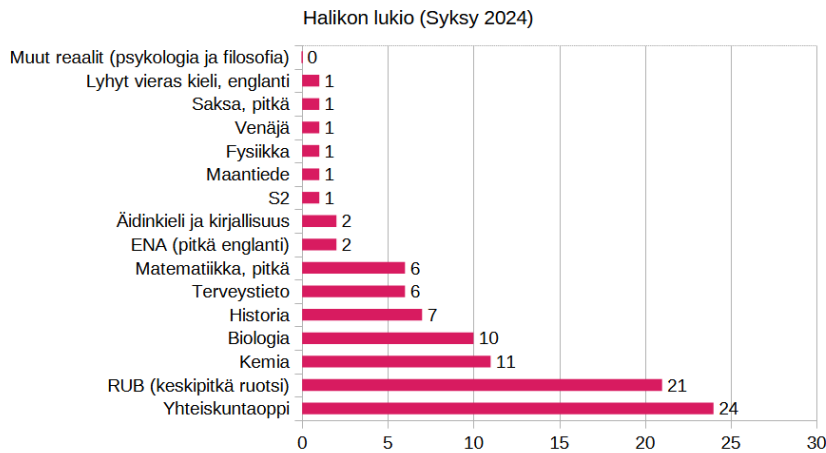
Retki oli suunniteltu hyvin - kiitos Sannalle järjestelyistä ja Marikalle kokkailuista! Kenttäkurssilla ilmapiiri oli mukava, eikä tarvinnut kiirehtiä tai stressata aktiviteettien suorittamisesta. Me opiskelijat saimme myös vapaa-aikaa, jolloin pääsimme uimaan ja nautiskelimme yhdessäolosta ja Leirisalon maisemista. Saimme myös aikaa kertaila tuleviin ylioppilaskokeisiin omassa rauhassa. Olisi hienoa jos samankaltaisia retkiä järjestettäisiin jatkossakin!

Syksyn ylioppilaskoettelemukset

Syyskuussa Halussa koettiin jälleen ylioppilaskokeiden herättämä tunneskaala: pelkoa, jännitystä, onnistumisia, pettymyksiä ja ilon pilkahduksia. YTL:n tarjoilemat haasteet, eli ylioppilaskoetehtävät, kuitenkin selätettiin. Koettelemuksen jälkeen meidän abimme tarjoilevat sekä kauniita että viisaita vertauksia ylioppilaskokeista.

Ylioppilaskokeisiin ilmoittautuneiden määrä aineittain

Halikon lukiossa syksyn ylioppilaskokeissa suuren suosion saaneet oppiaineet olivat tänä vuonna yhteiskuntaoppi, keskipitkä ruotsi ja kemia. Yo-koesuorituksia Halussa oli tänä syksynä yhteensä 95.

"Ylioppilaskokeet ovat kuin..."

Ylioppilaskokeiden jälkeen abeja pyydettiin vertaamaan ylioppilaskokeita heidän mielestään johonkin sopivaan olotilaan tai asiaan. Halulehti tarjoilee kaikki tarpeeksi asialliset vastaukset.

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **paha krapula. Tuskaa se on, mutta tunteista pitää vain selvitä, ehkä särkylääkkeen ja hyvän ruoan kera.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **kokeita, joilla on suuri merkitys elämässä ja jotka ovat erittäin vaativia ja stressaavia.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **helvetti, koska kaikki menee päin puuta ja tuntuu, että koko maailma palaa sen jälkeen<3**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **saattohoito, aluksi se on tuskallista mutta se on pian ohi.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **pitkitetty eväsretki, jossa on kylmä ja omien ajatusten kanssa.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **urheilukisat, koska niihin valmistaudutaan pitkään, mutta ne ovat ohi nopeasti.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **äikän- tai matikantunti ennen ruokailua. Viimeinen ponnistus ennen palkintoa.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **portaat tulevaisuuteen. Niissä voi kompastua ja kaatuilla, mutta lopulta pääsee niitä pitkin ylös tavoitteeseen.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **bängeri eväsretki. En mä mitää osannu, mut eväät oli hyvii.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **pidemmän pituinen kurssikoe. Koesalissa tuntuu, että ylioppilaskoe on tavallinen kurssikoe, joka on vain haastavampi ja laajempi.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **syvältä oleva kokemus / saa opiskelijat syvään kärsimykseen / epämiellyttävä seksikokemus / saa opiskelijat syvään juovukkeeseen.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **koe sitkeydestä. Niissä testataan, kuinka hyvin jaksaa yrittää ja keskittyä vaikeasta ja pitkästä kokeesta huolimatta.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **velho kokkaamassa taikalientä. (Vedin sellasia ancient spells sinne vastauksii et huhhuh - mut sentää oli herkkukori ja potionit messis.)**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **fysiikan tunnit. Tehtäviin vastaaminen tuntuu ajan hukkaamiselta. Et oikein koskaan tiedä, mitä teet. Sillä ei toki ole paljoa väliä, koska ei tiedä kukaan mukaan.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **jättimäinen palapeli, jossa osa paloista kuuluu toiseen laatikkoon ja kuvasta puuttuu ohjeet. Aluksi on innostunut siitä, että jotain alkaa hahmottua, mutta loppuvaiheessa toivoo vain, että joku taikoisi puuttuvat palat paikalleen.**"

"[Ylioppilaskokeet ovat kuin] **todella tiukka viinashotti.**"

TJ75 Villin lännen tunnelmissa

Pew pew! Villissä lännessä tapahtuu. Halikon lukion kaivoksessa on läjä dynamiittia, joka räjähtää hetkenä minä hyvänsä! Samaan aikaan saluunan ovet paukkuvat ja Ari Leino's -viskiä korkataan pokerin äärellä. Abit tarjoilivat syysloman kynnyksellä halulaisille hupenevien koulupäiviensä kunniaksi pakohuonehaasteita, uhkapelejä, tarkkuusammuntaa ja muuta viihdykettä.

KOONNUT
ENRIKA ÖSTERLUND

KUVAT
KOULUN
KUVAGALLERIA

Ykkösten silmin

1. Mistä yläkoulusta tulit tänne Halikon lukioon? Miksi valitsit Halun?
2. Mitä odotuksia sinulla oli lukion alusta ja lukion-opiskelusta? Miten odotuksesi ovat toteutuneet?
3. Mikä Halun tapahtuma tältä syksyltä on jäänyt erityisen positiivisesti mieleesi ja miksi?
4. Mikä auttaa sinua jaksamaan välillä kiireistä lukioarkea?

Geru Vasileva 24B

1. Tulin Halikon lukioon Armfeltin koulusta. Valitsin Halun lyhyen koulumatkan ja käytännöllisyyden vuoksi. Koulu oli myös ennestään tuttu, ja tänne oli helppo tulla.
2. Odotin lukion olevan hauskaa ja uusia kokemuksia täynnä. Vaikka lukio on tuonut omat haasteensa ja vaikeutensa, se on myös tuonut paljon onnistumisen tunnetta ja hauskanpitoa.
3. Erityisesti mieleeni ovat jääneet koulun sähköturnaus ja Halu-kuoron konsertti. Sähköturnauksessa oli ihana huomata, miten kaikki kannustivat toisiaan. Halu-kuorossa taas parasta oli onnistumisen tunne. Oma työ ja nähty väi-va maksoivat itsensä takaisin.
4. Kavereideni tuoma ilo ja kannustus ovat auttaneet minua jaksamaan kiireistä lukioarkea. Lisäksi lepo ja askeleen taaksepäin ottaminen tukevat lukiolaisen hyvinvointia. Arjen suunnittelu, kalenterin käyttö ja asioiden priorisointi ovat auttaneet minua erityisesti kiireisinä aikoina. Täytyy myös muistaa olla armollinen itselleen. :)

Takana (vasemmalta oikealle) Ilmari ja Viljami, edessä Geru ja Ellinoora

Viljami Lehtonen 24A

1. Tulin Armfeltin koulusta Halikon lukioon. Valitsin Halikon lukion, koska se on lähellä ja olen kuullut vain hyviä asioita tästä lukiosta.
2. Ennen lukion aloittamista odotin, että tulee paljon hommia kotiin ja kokeet vaikeutuvat. Ajattelin myös, että opiskelu olisi vapaampaa ja opiskelijalla olisi enemmän vastuuta kuin yläkoulussa. Oikeastaan kaikki odotukseni ovat toteutuneet.
3. Halu-kuoron konsertti on jäänyt parhaiten mieleeni, koska se oli mielestäni erittäin viihdyttävä, kuten aikaisempinakin vuosina. Se on myös yksi ainoista tapahtumista, jotka eivät pidentäneet koulupäivääni.
4. Jalkapallo auttaa minua jaksamaan arjessa. Harjoitukset ovat aina niitä hetkiä, jolloin lukion asiat unohtuvat, ja saan tehdä jotain itselleni mieleistä. Harjoitusten luulisi kuluttavan energiaa, mutta minulle ne tuovat usein virtaa, vaikka niiden jälkeen voikin olla ihan poikki.

Ilmari Niini 24B

1. Tulin Halikon lukioon Armfeltin koulusta. Päätin valita Halikon lukion, koska se on lähellä kävelymatkan päässä. Olin myös kuullut paljon hyvää isosisaruksiltani, jotka ovat myös käyneet Halikon lukion. Tiesin myös, että kavereitani tulisi Halikon lukioon, ja tietysti sekin vaikutti valintaani.
2. Odotin lukiolta kovempaa opiskelutahtia, mutta samaan aikaan enemmän vapautta ja itsenäisyyttä. Odotukseni ovat tähän mennessä kyllä toteutuneet. Oleskelu koulussa on rennompaa, kun ei ole aina opettajaa valittamassa, että mene ulos, vaan saa päättää itse, miten tauot viettää. Tahti on muuttunut nopeammaksi, mutta silti arkea helpottaa erilaiset arjesta eroavat hetket ja tapahtumat.
3. Tältä syksyltä mieleenpainuvin tapahtuma oli sähköturnaus. Oli mukavaa pelaila "luokan" kanssa sähköä. Se nostatti luokkahenkeä.
4. Oma jaksamistani auttavat harrastukset ja kaverit, jotka tuovat arkeen jotain muuta koulun lisäksi. Myös erilaiset tavalliset arjesta eroavat hetket auttavat jaksamiseen.

Ellinoora Kettula 24A

1. Moision yläkoulusta. Hain ilmaisutaitolukioihin, mutten päässyt, enkä varmaan olisi mennytkään, vaikka olisin päässyt, koska ajatukseni tulevaisuuden haaveista muuttuivat. Halikon lukio oli siis varavalintani. En olisi missään nimessä halunnut mennä Salon lukioon.
2. Odotin, että lukio-opiskelu olisi paljon hankalampaa kuin yläasteella, ja on se ollutkin. Varsinkin opiskelutahti on paljon nopeampi, mihin on pitänyt tottua. Toisaalta lukio on myös hieman rennompaa, varsinkin jos on neljän vuoden opiskelusuunnitelma. Odotin myös, että lukiossa tapaisin uusia ihmisiä ja saisin uusia kavereita, ja niin on myös tapahtunut. Minulla on nyt paljon suurempi ja tiiviimpi kaveriporukka kuin koskaan ikinä, enkä edes tuntenut suurta osaa heistä ennen lukiota.
3. Maastopäivä, koska silloin uusi kaveriporukkani alkoi muodostua. Olimme kaikki samassa ryhmässä, ja meidän piti ratkaista yhdessä tehtäviä, mikä oikeasti toi meitä yhteen.
4. Kaverit ovat oikeasti tärkeä asia kouluarjessa, eikä kavereiden tarvitse olla samassa koulussa tai edes koulussa ollenkaan. On merkityksellistä, että on edes joku, jota näkee säännöllisesti, jolle voi puhua ja joka voi auttaa, esimerkiksi kun koulu alkaa stressaamaan.

Alun jännityksestä tuttuun lukioarkeen

Astelen vieraitten ihmisten kanssa uuteen kouluun, ja minulla alkaa jännitys hiipiä selkäpiitäni pitkin, mutta yritän karistella sitä pois. Tiedän, että en ole ainoa, joka jännittää. Parin silmäyksen jälkeen silmäni osuu yllätykseni tuttavaan yläkoulun rinnakkaisluokalta, ja päätän astella hänen seuraansa.

Näin alkoi minun ensimmäinen lukiovuoteni täällä Halikon lukiossa. Ennen lukioon alkua luulin, että en löytäisi yhtään kaveria, mutta kappas vain, sain heti kaksi todella ihanaa ihmistä kavereikseni. Toista tunsin hieman jo yläkoulun liikunnan tunneilta ja tukioppilastoiminnasta, ja toinen oli ventovieras, jonka kanssa muistin keväällä istuneeni ja odotelleeni hiljaa Armfeltin äidinkielen luokkien edessä, että päästäisiin tekemään lukion valinnat. Hän päätti ensimmäisellä psykologian parityön alussa heittää minua kumilla selkääni kysyäkseni, haluaisinko olla hänen kanssaan pari, mihin vastasin tietysti myöntävästi.

Aika nopeasti tutustuin muihinkin ihmisiin, ja hiljalleen muodostui seitsemän ihmisen kaveriporukka. Nyt kuukausien jälkeen voin todeta, että olen tutustunut heihin hyvin ja heistä on tullut hyviä ystäviäni.

Miksi sitten valitsin Halikon lukion? Se päätös oli helppo, vaikka olin käynyt Hermannin yläastetta, jossa lähes kaikki valitsevat Salon lukion, jota myös mainostettiin yläasteaikana huolella. Silloin päässäni heräsi kysymys: haluaisinko suureen Salon lukioon, jossa on paljon tuttuja ihmisiä minulle, vai aika paljon pienempään Halikon lukioon, joka on täynnä tuntemattomia ihmisiä? Osaltaan päätökseeni vaikutti se, että kaksoisveljeni oli tulossa Halikon lukioon, ja minäkin valitsin Halun, koska se tuntui kutsualta ja rauhallisemmalta opiskelupaikalta kuin Salon lukio.

Ensimmäinen päättöviikko tulossa - voi ei! Olenko mukamas ollut täällä jo yli kuukauden! Miten selviän siitä? Pitäisi vielä muistaa käydä musiikin kurssia varten konserttissakin. Pystynkö koskaan tottumaan tähän lukioarkeen!? Nämä kysymykseni risteilivät päässäni, kun ensimmäisen päättöviikon taakka alkoi painaa päälle. Mutta ensimmäinen päättöviikko menikin ihan mukavasti ja nopeasti ohi eikä jäänyt painamaan mieltäni.

Toisesta jaksosta muistan erityisesti sählyturnauksen. Miksi minä sitten ihmisenä, joka ei ole urheilullinen, ilmoittauduin sählykisaan? Halusin tehdä oman osuuteni ryhmäni sählyjoukkueen kokoon saamiseksi. Ryhmäni sählyjoukkue oli silti lopulta häilyvän pieni. Pelin aikana kukaan tiimistämme ei päässyt vaihtopenkille. Rinnakkaisluokan suuri tiimi rökitti meidät ihan maan tasalle. Lisäksi kisan tuoksinassa kaaduimme niin, että satutin polveni ja että lempihousuihini tuli reikä polveen. Turnauksesta jäi kuitenkin ihan hyvä filis, sillä ainakin tein osani oman ohjausryhmäni puolesta.

Toinen päättöviikko tuli yhtäkkiä vastaan, mutta en tuntenut juurikaan stressiä kokeista. Nopeasti olin tottunut lukioarkeen. Onneksi kolmas jakso alkoi, koska lukujärjestykseeni tuli ensimmäiset hyppytunnit. Tietysti samaan aikaan alkoi painaa Halu-kuoron harjoitukset ja esitykset. Esitysviikko on ollut kaikista raskain lukioviikkoni tähän mennessä. Viimeisen esityksen jälkeen minua alkoi oksettaa; varmaan kaikki jännitys ja stressi purkautui. Olo oli kliseisesti väsynyt mutta onnellinen.

Jos vertaan nyt itseäni siihen, millainen olin, kun astuin ensimmäistä kertaa lukion arkeen, muutos on melkoinen. Alun jännitys on jäänyt taakse, ja lukioelämä on jo tuttua ja Halu tuntuu omalta paikalta.

Kirjamessuilta haastattelukokemusta

Suomen vanhin kirjamesstutapahtuma Turun kirjamesstut järjestettiin 4–6.10. Turun messukeskuksessa. Tänä vuonna messujen teemana oli *pelin henki* eli erilaiset pelit ja pelillisuus. Neljä halulaista oli mukana Turun seudun äidinkielenopettajat ry:n *Lukuisia elämiä* -osaston kirjailijahaastattelujen toteuttamisessa.

Messuprojektissa mukana olevat opiskelijat saavat luettavakseen jonkun suomalaisen kirjailijan uutuusteoksen ja valmistelevat haastattelukysymykset. Ehdoton kohokohta on tietysti itse haastattelu messuyleisön edessä.

Valmistauduimme kirjailijahaastatteluun ensin lukemalla **Leena Lehtolaisen** uutuusromaanin *Korkean paikan lumo* ja miettimällä kirjan sisältöä sekä itseämme kiinnostavia asioita siinä. Niiden pohjalta teimme haastattelua varten valmiiksi noin kymmenen kysymystä kirjan sisällöstä, taustatyöstä ja kirjoitusprosessista. Kirjoitimme etukäteen kysymysten lisäksi myös haastattelun aloituksen ja hieman pohjustusta jokaiselle kysymykselle, mikä auttoi pääsemään yli jännityksestä etenkin haastattelun alussa.

Haastattelupäivänä saavuimme messuille noin tuntia ennen omaa haastatteluvuoroamme ja kävimme vielä viimeisen kerran kysymykset läpi. Haastattelun aikana kysymyksiimme meinasivat loppua kesken, mutta omien muistiinpanojen ja kirjailijan esille tuomien asioiden avulla oli helppo keksiä lisää kysyttävää. Loppujen lopuksi haastatteluun varattu vartti meni nopeasti, eikä tilanne ollut niin jännittävä kuin olin ajatellut.

Eeni Rönö 23B

Emilia ja Eeni sekä kirjailija Leena Lehtolainen

”Kirjamessuilla oli yleisesti ottaen ihana tunnelma, ja suosittelen vierailemaan messuilla, vaikka kirjailijan haastattelemisen ei olisikaan oma juttu!

Kirjailijahaastattelun jälkeen saimme jäädä loppupäiväksi messuille vapaasti kiertelemään. Messuilla oli kustannusyhtiöiden, kirjakauppojen, antikvariaattien ja muiden yritysten pisteiden lisäksi lukuisien eri kirjailijoiden haastatteluja, paneelikeskusteluja ja muita ohjelma numeroita, joita pysähtyä kuuntelemaan. Vaikka valinnanvaraa oli paljon, messuilta tarttui lopulta mukaini vain **Sarah J Maasin** uutuuskirja *Talviyön valtakunta* sekä **Colleen Hooverin** *Verityn varjo*.

Toisella puolella messukeskusta järjestettiin kirjamesstujen kanssa samaan aikaan ruoka- ja viinimesstut, johon myös kirjamesstuilijat saivat vapaasti osallistua. Paikalla oli paljon erilaisia ruokakojuja, jotka tarjosivat niin makeita kuin suolaisia herkkuja, ja ravintola-alueen lavalla olevaa ohjelmaa sai vapaasti jäädä seuraamaan syömisen lomassa.

Kirjamessuilla oli yleisesti ottaen ihana tunnelma ja suosittelen vierailemaan, vaikka kirjailijan haastattelemisen ei olisikaan oma juttu!

Emilia Maasilta 23A

Lähdin kirjamesseille haastattelijaksi, koska en ollut koskaan ennen käynyt kirjamesseilla, ja ajatus kirjailijan haastattelusta kuulosti mielenkiintoiselta mahdollisuudelta, mitä se olikin! Aluksi saimme Amandan kanssa tutustua **Helmi Kekkoseen** kirjailijana lukemalla hänen upean romaaninsa *Liv*, jonka jälkeen keksimme haastattelukysymyksiä. Kysymysten keksiminen oli rehellisesti sanottuna aika haastavaa, mutta saimme Amandan kanssa kasaan niin hyviä kysymyksiä, että jopa itse kirjailija kehui niitä vuolaasti. Ylipäättänsä haastattelusta jäi positiivinen fiilis!

Suosittelena kirjamesseja jokaiselle. Vaikka sana "kirjamesstut" saattaa kuulostaa tylsältä, kannattaa osallistua, jos on mahdollisuus. Messuilta löytyi kirjojen lisäksi paljon muutakin, ja Turun messukeskuksessa järjestetään joka vuosi myös ruoka- ja viinimesstut samaan aikaan. Sieltä sai erittäin maistavaa pastaa ja pitsaa. Kannattaa siis käydä kirjamesseilla!

Amelia Viljamaa 23B

Amanda, kirjailija Helmi Kekkonen ja Amelia

Haastattelumme alkoi vähän sekavasti, sillä olimme haastatteluparini Amelian kanssa tehneet viime hetkellä muutoksia kysymyksiimme. Alun kankeudesta selvittyämme haastattelu kuitenkin lähti hyvin liikkeelle, ja haastatteluun varattu aika oli juuri sopivan pituinen.

Olimme vielä edellisenä iltana tuskaillleet kysymysten keksimisen kanssa, mutta lopulta haastattelumme kirjailija **Helmi Kekkosenkin** kehui niitä. Pienen jännityksen liennyttyä tilanne oli todella mukava, ja kaavamaisen kysymysten esittämisen sijaan haastattelu tuntui luontevalta jutustelulta. Kaiken kaikkiaan haastattelu oli antoisa kokemus.

Amanda Routasalo 23B

KOONNUT
EMILIA MAASILTA

ÄI9:ltä oppia vuorovaikutukseen

Äikän puhekurssi eli virallisesti Puhe- ja vuorovaikutustaitojen syventäminen opettaa jatko-opinnoissa ja työelämässä tarvittavia suullisen viestinnän taitoja sekä antaa eväitä yo-koevalmistautumiseen ja ihan käytännön elämäänkin. Kurssilaisten kommentit puhukoot puolestaan!

Puheiden pitäminen ja "juhlahetket" olivat parasta!

Opin, että vuorovaikutus on todella laaja käsite.

Aika bängeri kurssi!
Opin hyödyllisiä keskustelutaitoja, joita tarvitaan joka-päiväisessä elämässäkin.

Sain kurssilta oppia monenlaisiin esiintymistilanteisiin. Ilmapiiri oli hyvä!

Kurssilla oppi käytännön kautta erilaisia puhetilanteita ja oppi kirjoittamaan puheita.

Opin hillitsemään esiintymisjännitystäni. Ja toki oli myös hyvät tarjoilut!:)

Kurssilla ei opi vain keskustelemaan vaan myös kuuntelemaan paremmin.

Päädyin kurssille, koska se valmentaa äikän ylppäreihin ja ylipäättään elämään. Näitä taitoja tarvitaan kaikkialla.

Kannattaa valita ÄI9, jos haluaa turvallisesa ympäristössä työntää itseään oman mukavuusalueen ulkopuolella.

Yhdessä tekeminen ja nauraminen oli parasta kurssilla - ja tietysti juomat!:)

Halun erityiset kiinnostuksen kohteet

Kaikki tietävät, kuinka ihmiset ovat maailmalla erilaisia, ja näin on myös meidän pienessä lukiossamme. Erilaisiin ja uniikkeihin ihmisiin liittyy myös heidän erikoiset harrastuksensa ja mielenkiinnon kohteensa - niin myös täällä Halussa. Oletko tietoinen, minkä kaiken parissa halulaiset puuhastelevatkaan?

Elvis-fani isän jalanjäljissä

Olen kiinnostunut Elvis Presleystä: hänen urastaan ja vaikutuksistaan yhteiskuntaan sekä Elviksen elämän eri vaiheista. Kiinnostus tuli isältäni, sillä hän kuuntelee Elvistä ja tietää paljon Elviksestä. Lapsesta lähtien kiinnostus on kasvanut, kun olen kuunnellut Elviksen musiikkia sekä katsonut erilaisia ohjelmia ja elokuvia hänestä.

Elviksen urassa on ollut erilaisia vaiheita, ja niiden välinen ja aikainen kehitys on kiinnostavaa. Lisäksi Elviksen vaikutus populaarikulttuurin syntyyn ja kehitykseen ja sitä kautta yhteiskuntaan on ollut mullistava.

Tutkin ja kerään tietoa Elviksestä eri keinoilla. Kuuntelen musiikkia, katson hänen elokuviaan ja dokumentteja Elviksestä. Luen myös vanhoja tekstejä ja anekdootteja hänestä.

Yksi uskomaton tarina Elviksestä on se, että vuonna 1970 Elvis vieraili Valkoisessa talossa käytännössä hetken mielijohteesta ja lentokoneessa kirjoittamansa kirjeen avulla. Hän tapasi silloisen presidentti Nixonin, joka teki Elviksestä huumausaineiden ja vaarallisten aineiden viraston liittovaltion agentin. Elvis vei Nixonille lahjaksi asean, jota kantoi mukanaan lentokoneessa ja Valkoisessa talossa.

Jos haluaa tutustua Elvikseen, suosittelen aloittamaan vaikkapa vuonna 2022 julkaistulla elokuvalla *Elvis*.

Joel Lehtola 22B

Halloween - vuoden tärkein juhla

Halloween on minulle tärkeämpi kuin jouluaatto, pääsiäinen tai syntymäpäiväni, ja halloween-asujen tekeminen on mielpuuhaani. Miksi pidän halloweenista niin paljon? Halloweenista minulla ei ole koskaan ollut isoja toiveita, eikä sitä hehkuteta liikaa niin kuin joulua ja syntymäpäiviä, jotka yhtäkkiä ovat vain ohi.

Minulla halloween-filis kestää koko syksyn, ja halloween-päivä on vain se virallinen päivä. En itse katso kauhuelokuvia, vaikka moni olettaa, että kauhuelokuvat olisivat olennainen osa minunkin halloweenin viettoani.

Halloween on aina kiinnostanut minua, ja minulla on ollut halloween-bileet alakoulusta asti, jolloin pukeuduin aina luurangoksi. Jo alakoululaisena "pelottavaksi" pukeutuminen oli kiehtovaa, ja edelleen nautin, kun halloweenina saan pukeutua oudosti, eikä kukaan ihmettele eikä tule ryhmäpainetta.

Kuudennella luokalla tein ensimmäistä kertaa oman halloween-asun Withered Bonnie -hahmosta, joka on pelistä Five Nights At Freddy's 2. Käytin asuun enimmäkseen vaahtomuovia ja pahvia. Harmillisesti kukaan koulukavereistani ei nähnyt asua koronan takia.

Seitsemännellä luokalla tein halloween-asut sekä itselleni että veljelleni: olimme Sans ja Papyrus pelistä Undertale. Kasiluokalla tein Toy Bonnie -asun. Tämäkin hahmo on pelistä Five Nights At Freddy's 2. Ysiluokalla innoittajana oli Five Nights At Freddy's -peli, ja tein halloween-asukseni Freddy-hahmon pään ja kädet.

Pidin tänä vuonna läheisimmille kavereilleni ensimmäiset halloween-bileet. Kavereistani suurin osa ei tunne toisiaan, joten jännitti, miten vieraat viihtyvät toistensa seurassa juhlien alussa. Olin suunnitellut juhliin ohjelmaa ja tekemistä, mutta päätin heittää suunnitelmat kuvitteelliseen roskakoriin. Tuntui parhaimmalta idealta mennä virran mukana ilman suunnitelmia. Koristelut, asut ja tarjoilut olivat toki halloween-teemaisia, ja katsoimme vähän kauhuleffojakin. Juhlat olivat onnistuneet, koska kaikilla oli hauskaa. Kannattaakin muistaa, että kun järjestää juhlat, tarkat suunnitelmat eivät tee juhlista tekeä hyviä, vaan juhlissa olevat ihmiset!

Elisa Manner 24A

Metallinetsinnästä löytöhuumaa ja historiatietoutta

Olen kiinnostunut metallinetsinnästä. Siinä tarvitsee metallinpaljastimen, eli laitteen, joka havainnoi metallisia asioita maan läpi. Sen kanssa sitten kuljetaan pihalla, metsässä tai pellolla, ja kun laite piippaa, on siinä kohtaa maanpinnan alla jokin metallinen esine.

Isäni joskus aikoinaan hankki meille metallinpaljastimen. Hän näytti minulle ja siskolleni, kuinka homma toimi, ja siitä se lähti. Olin varmaan vain noin kolmevuotias. Oli siinä joitakin vuosia taukojakin muiden tekemisien takia, mutta metallin etsintään pysyi aina sellainen pieni kipinä, joka sitten oikein leimahti liekkeihin, kun olin noin 11–12-vuotias.

Pidän erittäin paljon historiasta, ja etenkin paikallishistoria on muodostunut tärkeäksi minulle. Metallinetsijä voi löytää kaikenlaisia arvokkaita ja kiinnostavia artefakteja, kun tarpeeksi kauan kuljeskelee piippari kädessä. On mukavaa kävellä pellolla ja katsella maisemia, ja voi sitä ihanaa tunnetta, kun löytää vanhan kolikon tai jotain muuta hienoa.

Kevät ja kesä ovat parasta metallinetsintä aikaa, ja usein pidemmät reissut tulee tehtyä viikonloppuisin. Syksylläkin voi lähteä etsintöihin, mutta kelit tuppaavat huononemaan aika nopeastikin peltojen puintien jälkeen. Minulla ja isälläni ei valitettavasti oikein ole hyviä metsäpaikkoja, joissa etsiä, joten keskitymme peltoihin, mutta ehkä joskus tulee hyvä metsäpaikkakin.

Metallinetsinnän suosion kasvu on tuonut Museovirastolle paljon enemmän tutkittavia paikkoja ja historiallisesti arvokkaita esineitä ympäri Suomea. Salossa ja Halikossa on tehty paljon kaivauksia löytöjen vuoksi. Aika nopeasti on karttunut tieto Suomen historian alkuvaiheista, ja tämä löytöhuuma ei varmasti tule hiljentymään pitkään aikaan. Oma vanhin löytöni on myöhäisrautakautinen, viikinkisoturin päätä muistuttava valuvirheellinen tinanappi.

Eemeli Manner 24A

Utinen innosti haikalatietäjäksi

Olen kiinnostunut haikaloista, niiden piirteistä, aisteista ja evoluutiosta. Kiinnostuin haikaloista noin neljä vuotta sitten, kun näin uutisartikkelin jättiläishaista, joka oli uinut Brittien saarien lähistöllä.

Aluksi minua kiinnostivat vain jättiläishait. Ne ovat haikaloja mutta silti suodattajakaloja eli syövät planktoneja. Siitä haikiinnostukseni alkoi kehittymään, kun löysin aina uuden hailajin, jolla oli omat piirteensä ja ominaisuutensa.

Haikaloilla on paljon eri piirteitä, joita ei ole ihmisillä, kuten Lorenzinin ampullae eli sähköaisti. Nillä on pieniä huokosia, jotka ovat täynnä limaa. Huokosilla hai aistii pieniäkin muutoksia ympärillä olevasta sähkökentästä. Härkähait pystyvät säätämään, millaisessa vedessä uivat: suolavedessä, murtovesissä vai makeassa vedessä, koska yleensä veden elävät pystyvät olemaan tietynlaisessa vedessä, jossa on tietty suolakonsentraatio.

Kiinnostava tieto on esimerkiksi se, että on hailaji nimeltään epolettihai, joka pystyy kävelemään maan päällä ja selviää veden ulkopuolella noin tunnin ajan. Ne sammuttavat osan aivoista maalla olon ajaksi, jotta ne pystyvät säätämään happea.

Katson usein vapaa-ajalla erilaisia haidokumentteja ja etsin lisää haitietoutta erilaisista lähteistä. Haluisin joku päivä nähdä haikaloja oikeassa elämässä ja ehkä uida jossain trooppisissa vesissä, jossa pystyy seurata niiden käyttäytymistä läheltä.

Thyra Mäkelä 23A

Visitors from far far away

This year we have two exchange students, Jérémie from France and Naura from Indonesia. Both countries are very different from Finland, so what has the fall been like for them? In this interview our exchange students tell us about themselves and their experiences in Finland.

Name: Jérémie Descormes

Birthday: 23 February 2008

From: I'm from France.

Pets: I don't have any pets.

Who belongs in your family and host family?

In France I live with my parents and, one brother older than me. All my family and relatives live very close to each other. In Finland I have three host families. Now I have a mother and one brother, first away I was living with my dad and I had a sister and two brothers, but they had moved away, and in my last host family I'll have two brothers and a dad and a mom.

What are your hobbies and interests?

I like to play basketball and I play it in club, but I also like to watch movies or go to the gym.

What are your opinions on Finnish food culture?

I think it's not bad but obviously I'm French so I'm used to eat really good food so to compare it's good but not enough to be better than French food.

What song is the best one to describe your life?

I would say maybe Viva La Vida by Coldplay because actually I just live my life as an exchange student and don't worry about anything.

What are your expectations for Finnish winter?

I'm a bit scared about the cold because a lot of people say that it could be very cold. But I would like to see a lot of snow and have fun.

What did your parents think about you coming here?

They were a bit worried about it in the beginning because I'd leave for 10 months even if they know that Finland is a very good country where people speak English. And actually they are really happy for me because I enjoy my exchange.

Why did you want to become an exchange student? Why did you choose your destination to be Finland?

I guess because I wanted to discover new things and live a special experience. Also my cousin was an exchange student so I knew that it was a really good experience, and Finland because there is a beautiful nature, a good culture and also to find out why the Finns are the happiest people in the world.

What were the biggest culture shocks?

I think the biggest culture shocks were the shyness of the Finns, I don't know if they are shy or if they want to stay alone, but for example I was surprised that in the bus no one is sitting next to each other.

Name: Naura Adiva Salsabila

Birthday: 19 August 2007

From: Bandung, Indonesia

Pets: In Indonesia, I don't have any pets. Here my host family has two pugs, Lotta and Malla. Lotta is 14-years-old and Malla is 10-months-old.

Who belongs in your family and host family?

In my family, there is my mom, my dad, and my older sister. My older sister is two years older than me and we are just like friends. In my host family, there is my host dad, host mom, 5 sisters, 1 brother, and 1 more brother coming before Christmas. All my siblings here are younger than me, the oldest sister is 11 years-old and the current youngest is 1-year old. It is a big change for me from being the youngest of two to becoming the oldest of six.

What are your hobbies and interests?

I started crocheting during the pandemic and have continued that until now. It is one of the activities I enjoy the most in my free time. I also like playing music and singing. There is no instrument that I master, but I just play them for myself. I play piano and guitar to accompany my singing. Singing is a way for me to relieve stress. I would just go to karaoke with my friends and scream our lungs out.

What are your opinions on Finnish food culture?

I think Finnish food culture is not so weird and kinda easy to follow. Maybe the different thing is that there is fresh salad for every meal. In Indonesia, the vegetables are usually cooked and served as a side dish. Also, the main dish here is potato and in Indonesia the main dish is rice.

What song is the best one to describe your life?

Dreaming Girl - Xdinary Heroes, this song describes my feelings right now. I always think that I am dreaming too high and I am not sure whether I can achieve that or not. When I am feeling that way, my favorite K-band releases this song which warms my heart.

What are your expectations for Finnish winter?

I have never experienced a change of seasons, so I don't really know what to expect. This winter would also be my

first time to see and feel the snow. The one that comes to my mind is northern lights. I really love night skies, even when it is just clouds. I can't imagine how beautiful it would be when the night sky has northern lights. I hope I can see them more than once.

What did your parents think about you coming here?

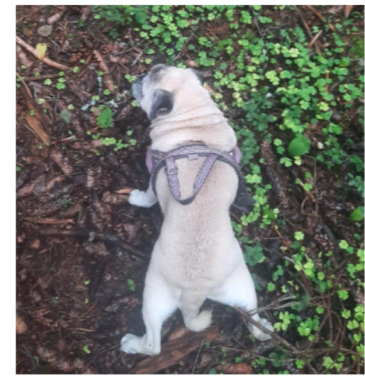
My parents were so happy when I got the placement in Finland. They always had a dream of living abroad, so they are happy to hear that I can experience that. They are curious about the lifestyle here. I think they are also worried, because I can say that this is my first time going abroad, alone, and not speaking the language.

Why did you want to become an exchange student? Why did you choose your destination to be Finland?

Actually, I never dreamt of being an exchange student. However, my mom was suggesting the exchange program and I thought it would be nice to experience living abroad before deciding to study abroad for university. Then, I just applied and luckily got accepted. I picked Finland as my first choice, but it was decided by the organization that I come to Finland. I picked Finland because of the education and its beautiful nature.

What were the biggest culture shocks?

I think there is no big culture shock, it is more like a cultural difference. The difference is how Finns address people just by calling their names. In Indonesia, being polite to older people is very important. That is also why people usually address other people by uncle, aunt, sister, brother, sir or ma'am. I think this is the one thing that I still don't feel comfortable with.

KUVAT
VAIHTAREILTA

HAASTATTELU
THYRA MÄKELÄ
AMANDA ROUTASALO

Meistäkö Halukuoron solisteja?

Tänä vuonna järjestettiin Halu-kuoron 16. konsertti, ja tällä kertaa teemana oli pitkästä ajasta yksittäinen artisti, Kaija Koo. Halulehti tarjoilee kolmen solistina laulaneen kuorolaisen kommentit ja kokemukset kuoroprojektista sekä tietenkin kuoronjohtaja Päivi Tinellin mietteitä urakasta.

Toista kertaa solistina

Olin Halu-kuoron solistina ensimmäistä kertaa viime vuonna, toisella kuorokerrallani. Se oli ensimmäinen kerta sitten yläasteen, kun lauloin suuren ihmisjoukon edessä. Biisit olivat todella hankalia, kiitos Disney-teeman, joten laulutaitoni ja äänialani riitti vain yhteen kappaaleeseen. Laulutaitojeni puutteesta huolimatta kokemus oli ainutlaatuinen, minkä takia hain solistiksi uudestaan tänä vuonna. Ainoa asia, mitä kadun, on se, etten mennyt solistiksi jo ykkösellä, jolloin oli mielestäni parhaimmat biisit.

Tämänvuotisen Halu-kuoron teeman eli Kaija Koon kappaaleisiin laulutaitoni sopi ehkä *hitusen* paremmin kuin Disneyn korkeisiin, ammattilaulajien laulamiin biiseihin. Oletin, että pääsisin tänä vuonna solistiksi useampaan biisiin, ja rohkaisin kavereitanikin solistitehtäviin. Harmikseni sain tietää, että laulankin vain yhdessä biisissä. Harmistuin vielä enemmän, kun sain tietää kavereideni saaneen kaksi ja kolme kappaletta, vaikka he ovat solisteina ensimmäistä kertaa.

Kolmannella Halu-kuorokerralla aika lailla kaikki on jo tuttua. Kun biisit on valittu, niitä harjoitellaan koko kuoron kanssa, kunnes solistit ja heidän roolinsa on valittu. Pääsin harjoittelemaan solistiosuuttani noin kolme kertaa ennen ensimmäistä konserttia. Vaikkei *Minun tuulessa soi* ole Kaija Koolta tai konserttikappaleista lempparini, on se silti todella kaunis kappaletta, josta pidän paljon.

Parker Isotupa

Kuoronoviisi heti solistiksi

Halusin solistiksi, koska miksipä ei. Kokemus oli minulle uusi, sillä en ole koskaan ennen ollut mukana kuorossa. Ensikokemukseni Halukuorosta oli todella positiivinen mutta myös todella erilainen kuin oletin. Luulin kuoron olevan lähinnä pelkkää laulamista, mutta siellä oli todella monenlaista tekemistä, hyvä yhteishenki ja kaikilla yhdessä mukavaa.

Minulla oli kolmessa biisissä solistiosuus: *Kuka keksi rakkauden*, *Tinakenkätyttö* ja *Supernaiset*. Harjoittelin omia biisejäni paljon kotona. Oli yllättävän kivaa olla solistina, vaikka se olikin aluksi todella pelottavaa.

Kuoron harjoitukset olivat rankkoja ja pitkiä, varsinkin loppupään kerrat. Kenraaliharjoitukset olivat noin 6–8 tuntia pitkiä, ja käy työstä laulaa niin pitkiä aikoja, mutta kun siellä tyytit heittivät läppää ja pitivät muutenkin hauskaa, koko kokemus oli todella arvokas minulle.

Pidimme kolme konserttia, ja nautin jokaisesta todella paljon. Esiintyminen on todella pelottavaa, mutta jotenkin se kaikkien edessä laulaminen ei ollut aivan niin järkyttävää, mitä aluksi oletin. Olen todella kiitollinen, että sain olla solistina ja ylipäättään osana Halukuoroa. Suosittelenkin lämpimästi kaikille Halu-kuorokurssille osallistumista! <3

Milja Mäkelä

Bändissä ja solistina

En oikeastaan tiedä, miksi lähdin tällä Halukuoro-kerrallani solistiksi. Tavallaan vain huvitti. Pidän laulamista, ja olen saanut paljon rohkaisevia kehuja karaokebaareissa. Ajattelin, että lauluäänessäni voisi olla jonkinlaista potentiaalia. Sain laulettavaksi *Siniset tikkaat* ja *Seuraavassa elämässä*. Molemmat biisit olivat ennestään tuttuja, joten harjoittelu jäi lähinnä biisien kuunteluksi ja mukana hoilaamiseksi. Ajatus soolon laulamista oli innostava, mutta myös hermostutti aika paljon. Onneksi toisilta solisteilta ja kavereilta sai tukea.

Kieltämättä on hiukan hankalaa työskennellä kolmen eri asian parissa Halukuorossa. Samaa aikaa toimin solistina, käsiohjelman vastuuhenkilönä ja basistina bändissä. Bändi vie ehdottomasti suurimman osan ajasta, mikä häytti välillä laulureenejä. Helpotusta toi se, että tämän vuoden biisit ovat tuhannesti helpompia soittaa kuin viime vuoden Disney-biisit.

Bändissä olo oli toisella kerralla huomattavasti helpompaa. Viime vuonna arstelin pelottavia abeja, mutta nyt sain olla kaverien kanssa itse pelottelemassa muita läsnäolollani. Vaikka bändissä olikin hauskaa ja hyvä ilmapiiri, kiire tuli. Onneksi kasassa oli mahtava bändi, joka kärräsi loppuun asti kunniakkaasti!

Enrika Österlund

Päivi haastattelussa: ”Rohkaisen äänenkäyttöön ja tulkintaan”

Mistä idea tämän vuoden teemalle tuli?

Pitkästä aikaa oli mahdollisuus palata Halu-kuoron perinteiseen artisti/bändi-teemoitteluun. Kyllä se idea taisi minulta tulla. Olin kesän aikana huomannut eri yhteyksissä, miten Kaija Koon musiikki saa ihmiset innostumaan.

Miten tämän vuoden konsertti eroaa aiemmista?

Meillä on ollut monta vuotta laajoja teemoja: Suomi 100 v., Halu-kuoro 10 v., elokuvamusiikki, Iskelmäradio, Halikon lukio 50-v. ja Disney. Itse asiassa edellinen yhden artistin konsertti on pidetty marraskuussa 2016. Silloin teemana oli Robin.

Laajoissa teemoissa suurin haaste lauluvalinnoissa on rajaus. Yhden artistin/bändin musiikista on helpompi löytää punainen lanka ja oikeat biisit. Myös artistin tuotanto ja musiikkouden vaiheet tulevat syvällisemmin läpikäydyksi.

Mitä solistien ohjaamisessa pitää huomioida?

Kaikki halukkaat laulajat pääsivät tänäkin vuonna laulusolistiksi. Kokeneemmat ja laulamista harrastavat ovat saaneet enemmän tilaa, mutta myös ensikertalaisella on ihan isoja pätkiä laulettavana. Kaija Koon ääniala on todella laaja. Eli vähän matalia ääniä ja puolestaan vähän liian korkeita ääniä saattaa hyvinkin olla samassa laulussa. Ohjaaminen on kannustamista rohkeaan äänenkäyttöön ja vapautuneeseen tulkintaan. Se on myös rohkeiden ja arempien sijoittelua samoihin lauluihin, jolloin ujompiin uskaltaa toisen kanssa.

Mikä on oma lempikappaleesi kuoron valikoimasta? Entä Kaija Koolta yleisesti?

Pidän erityisesti kappaleista *Minun tuulessa soi* ja *Kaunis rietas onnellinen*. Myös *Kylmä ilman sua* on upea laulu. Se ei tosin mahtunut mukaan konserttiimme.

Kuoronjohtajan kiitos

On kulunut muutama viikko Halu-viikosta. Syke on laskenut ja uni maistuu taas yöllä. Enää koreografiat ja laulunsanat eivät koko ajan pyöri mielessä.

Taas tehtiin ihmeitä! Vasta liikuntahallilla moni alkoi aavistaa, mitä oli tulossa. Satoja tuoleja, esiintymislavoja, tarjoilupöytiä ym. kannettiin paikoilleen, ja seuraavana aamuna tullessamme aamutreeneihin oli jo loputkin esityskoneistot laitettu paikoilleen ja harjoittelu kuoron ja bändin kanssa sai alkaa.

Kolmessa kuukaudessa valmistetut konsertit sujuivat taas hienosti. Ensimmäisen päiväkonsertin pienoinen varovaisuus muuttui totaalisesti hallin täytyessä illalla yleisöstä. Illakonsertissa oli vahvasti laulava kuoro, upeat solistit ja mahtavasti soittava bändi. Upeinta oli nähdä ja kuulla, miten te vapauduitte esiintyessä. Teidän heittäytyminen ja nuoruuden riemu huomattiin myös yleisön lukuisissa kommentteissa ja kiitoksissa.

Kiitos Halu-kuoro 2024!

Teistä äärettömän kiitollisena ja ylpeänä,

Päivi

Haluun kulttuuria!

Lukiomme syyslukukautta ovat siivittäneet lukuisat kulttuurielämykset, ja sanavalmiit halulaiset ovat muotoilleet mielipiteensä arvosteluiksi. Koska kirjallisuus ovat osa kulttuurin kirjoja ja lukeminen tärkeämpääkin tärkeämpi aihe, mukana on myös pari kirja-arvostelua.

TEATTERIARVOSTELU:

Katse iloon, ei ainoastaan ahdistukseen

Pride-viikolla 28.8. Halun ykköset ja kakkoset pääsivät teatteri Provinssiin katsomaan **Miiko Toiviaisen** omakohtaisen monologinäytelmän *Kepeä elämäni*. Usein media esittää sukupuoli vähemmistöjen tarinat kovin synkeinä ja kärsimyksentäyteisinä, mutta *Kepeä elämäni* tuo esiin iloisemman näkökulman. Näytelmä vetoaa katsojaan leikkisyydellään ja pyrkii kuvaamaan, kuinka kertojan transtausta on kääntynyt voimavaraksi.

” Usein media esittää sukupuoli vähemmistöjen tarinat kovin synkeinä ja kärsimyksentäyteisinä, mutta *Kepeä elämäni* tuo esiin iloisemman näkökulman.

Näytelmä on hyvin rakennettu, eikä noin tunnin mittainen yksinpuhelu tunnu missään kohtaa puuduttavan pitkäveteiseltä. Esitys sisältää sopivassa suhteessa huumoria ja ahdistuksen alhoa, ja loistava näyttelijäntyö tuo esiin käsikirjoituksen parhaat puolet. Toiviainen kykenee hyppimään humoristisesta, muiden käsitevirheitä korjailevasta transhaukan roolista syvällisiin omakohtaisiin pohdintoihin. Esimerkiksi kohtaus, jossa kertoja puhuu transsukupuolisuuteen liittyvästä dysforiasta ja euforiasta, onnistuu avaamaan kokemusta niin, että katsoja ahdistuu ja iloitsee kertojan mukana.

Näytelmän kielellinen ilmaisu teki minuun suuren vaikutuksen. Mukaan on otettu muutamia runoja, jotka konkreetisoivat kertojan tunnekokemuksia onnistuneesti. Osa runoista, esimerkiksi **Uuno Kailaan** *Olin nuori*, on näytelmää varten sovitettu lauluiksi. Musiikki onnistuu usein välittämään

tunteita tavalla, johon pelkät sanat eivät kykene. Toiviainen upeine lauluäänineen suoriutuu tehtävästään hyvin, mutta minuun eivät näytelmän laulut erityisesti iskeneet. Se tosin johtuu todennäköisesti siitä, että suosin lausuttua lyriikkaa laulettuna yli. Objektivisesti tarkasteltuna laulut kuitenkin ovat mainio lisä näytelmään, ja ne uppoavat varmasti hyvin musiikillisesti orientoituneempaan yleisöön.

Teatteriin väkisin raahatut lukiolaiset eivät varmasti ole helpoin yleisö, varsinkin kun näytelmässä olennaisessa osassa on kontakti yleisöön. Alussa Halun ja Salun opiskelijoista koostuva lukiolaisyleisö vaikutti hiukan levottomalta, mutta loppua kohden Toiviainen sai loistavan kontaktin yleisöön. Muutama katsojakin pääsi osalliseksi näytelmään, ja psykan opettajamme **Pirkko** sai hetken kokeilla hormonihoidoista vastaavan lääkärin roolia.

Transsukupuolisuus on monelle tuttua vain pintatasolla, ja näytelmä onnistuu havainnollistamaan transsukupuolisuutta niin, että sellainenkin ihminen, jolla ei ole henkilökohtaista kokemusta aiheesta, pääsee sitä lähelle. Suosittelisin näytelmää etenkin heille, joiden tietämys transsukupuolisuudesta on vajavaista, sillä esitys tarjoaa mahdollisuuden oppia uutta ja myötäelää kertojan kokemuksia.

Amanda Routasalo

OOPPERA-ARVOSTELU: Ensikertalainen oopperassa

Halun ykköset vahvistettuna muutamilla kakkosilla ja abeilla lähtivät tyylikkäänä ja innokkaina perinteiselle ykkösten oopperamatkalle tiistaina 10.12. Kohteena oli Suomen Kansallisooppera ja ooppera *Pohjalaisia*, jota nimitetty Suomen kansallisoopperaksi.

Pohjalaisia-oopperan on säveltänyt **Leevi Madetoja**, ja sen ensi-ilta oli vuonna 1924. *Pohjalaisia* kertoo kyläyhteisön haasteista väkivaltaisen esivallan kanssa. Oopperan tarinan tapahtumapaikka on pieni pohjanmaalainen kylä, jossa vallesmanni pitää järjestystä väkivallalla ja nöyryyttää talonpoikia. 22.11.2024 ensi-iltansa saaneen *Pohjalaisia*-version ohjaaja on **Paavo Westberg** ja kapellimestari **Kaapo Ijas**. Paikallisesta näkökulmasta erityistä on, että yhtä pääroolia esittää salolainen laulaja **Jussi Vänttinen**.

Kuvataiteesta kiinnostuneena mieleeni jäi erityisesti hieno lavastus ja puvustus. Erityisen upeaa oli, kun esiripuksi maastoutunut perunapelto laskeutui alussa lavasteeksi. Puvustukset oli taitavasti tehty vanhanaikaisen ja likaisen näköiseksi. Poliisiauto ja vallesmannin auto olivat hienoja. Toisessa lavastuksessa eli pohjalaisessa suomiljöössä, jossa oli tanssilava, hyödynnettiin taidokkaasti pyörivää lavaa.

Sinfoniaorkesterin soitto oli voimakasta ja tunteita herättävää. Laulajien esiintyminen ja laulaminen oli hyvin dramaattista ja heittäytyvää. Minua yllätti esityksen puhutut repliikit, sillä luulin, että oopperassa vain lauletaan ja kerrotaan niin tarinaa. Itseäni jäi häiritsemään se, että juuri ennen viimeistä väliaikaa lavalle ilmesty karhu. Karhua ei enää näytetty, kun seuraava osa alkoi, ja jäinkin pohtimaan sen tarkoitusta esityksen juonessa.

Esityksessä oli kaksi väliaikaa, ja oli mukava päästä näytösten välissä jaloittelemaan ja hörppimään vettä. Itse oopperatalo oli tyylikäs ja moderni. *Pohjalaisia* oli ensimmäinen oopperani, ja varmaankaan en ihan pian vieraile uudestaan Kansallisoopperassa. Ooppera ei ole aivan omin taidelajini, mutta oopperakäynnistä jäi silti ihan positiivinen vaikutelma. Oopperaelämyksen jälkeen oli vuorossa pikainen Hesburger-iltapala ennen kotimatkaa. Tällaisissa reissuissa hienoa on se, että mukana oli koko ykkösten ikäluokka, mikä vaikuttaa yhteishenkeen.

Elisa Manner

KIRJA-ARVOSTELU: Nerokkaasti rakennettu romaani

Marisha Rasi-Koskisen *Auringon pimeä puoli* (WSOY, 2019) on Finlandia-palkittu nuortenkirja. Teos sijoittuu Voiton Kaiivos -kaupunkiin, jossa 16-vuotias Emilia asuu isoisänsä kanssa. Kaikki kaupungin asukkaat, paitsi Emilia ja hänen isoisänsä, ovat Valittuja, jotka elävät identtisisissä kerrostaloissa ja palvovat Johtaja Voittoa Valoa sekä toimivat eristetyn yhteiskunnan rakentamisessa tottelevaisina työmuurahaisina.

Teoksen alku on sen heikoin osa. Ensimmäiset sivut tuntuivat olevan pakattu täyteen informaatiota. Kerronta kiihtyi kuitenkin nopeasti, ja alkaa vyyhti, jossa päästään teoksen ytimeen, ja Rasi-Koskinen esittelee kykyjään laadukkaan proosan kirjoittamisessa.

Emilia on vaikuttava minäkertoja, joka tietää enemmän kuin lukija aluksi ymmärtää. Kerronnan tehokeinona on toisinaan käytetty lukijan suoraa puhuttelua: "Voi olla että tajusit sen paljon aikaisemmin. Minunkin olisi pitänyt. Kaikki todisteet olivat silmiäni edessä, mutta läheltä on vaikea nähdä selkeästi." Tällaiset kohdat paikkaavat juonenkäänteitä, joita lukija saattaisi muuten pitää epäonnistuneina niiden arvattuuden vuoksi. Niissä myös tuodaan syvyyttä Emiliaan ja lisätään lukijan sympatioita häntä kohtaan.

Teoksen nuoret mieshenkilöt Kristian, Mitek ja Joel jäävät kuitenkin jokseenkin kaksiulotteisiksi eivätkä saa samaa syvyyttä kuin Emilia. Johtaja Voitto Valo on muista erottuva ja kiinnostava hahmo, jonka tausta ja tulevaisuus jäävät hämäräksi, minkä vuoksi hänkään ei hahmona saavuta täyttä potentiaaliaan.

Aikamatkustus poikkeaa virkistävästi ja onnistuneesti muussa fiktiossa sille asetetuista normeista, kuten historiaan

puuttumisen ja oman itsensä kohtaamisen kielloista. Kirjassa leikitäänkin ajatuksella siitä, voiko mitään edes muuttaa ja ovatko niin menneisyys, nykyisyys kuin tulevaisuuskin jo kiveen hakattuja.

Kirjan keskeinen motiivi valo esiintyy teoksen nimessä, jossa se on kekseliäs leikittely kirjan aiheilla ja teemoilla, Johtaja Voitto Valon nimessä ja muissa tapahtumissa kirjan varrella. Nämä teoksen punaiseen lankaan liittyvät piirteet ovat yksi merkki kirjan nerokkuudesta ja kirjailijan panostuksesta yksityiskohtiin.

Auringon pimeä puoli on nuortenkirjallisuutta ja siksikin täydellinen lukiolaisen luettavaksi, mutta aiheiden ja teemojensa vaatavuuden puolesta teos sopii myös vanhemmalle lukijalle. Teksti on helposti luettavaa, mutta kerronnallinen monimutkaisuus voi tehdä kirjasta aloittelevalle lukijalle hankalan ja toisaalta ylläpitää kokeneemman lukijan mielenkiintoa useammallakin lukukerralla.

Mikään teos tuskin on täydellinen, mutta *Auringon pimeä puoli* on ehdottomasti lukemisen arvoinen ja Finlandia-palkintonsa ehdottomasti ansainnut!

Sanni Salokannel

ELOKUVA-ARVOSTELU: Sukellus suvun ja Suomen historiaan

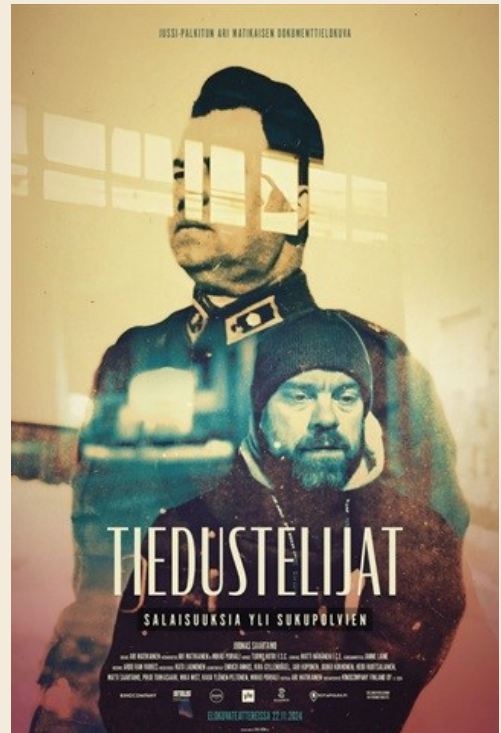
Koulumme itsenäisyyspäiväperinne jatkui tänäkin vuonna, kun kävimme 5.12. Bio Salossa katsomassa elokuvan. Tänä vuonna katseltavaksemme valikoitui dokumenttielokuva *Tiedustelijat*. Elokuvan keskiössä on näyttelijä **Joonas Saartamo**, jonka isän isä **Johannes "Hannes" Vehniäinen** oli jatkosodan ja Lapin sodan aikaan kaukopartio-osaston päällikkö. **Ari Matikaisen** ohjaamassa dokumentissa seurataan Saartamon tutkimusretkeä isoisänsä sotakokemuksiin ja samalla Suomen historiaan.

Dokumentti onnistuu olemaan niin historiallisesti valaiseva kuin inhimillisesti koskettavakin. Saartamon nostaminen dokumentin näkökulmahenkilöksi on ollut loistava valinta, sillä ammatikseen tunteileva näyttelijä luo hyvin kontrastia puhumattomuuden kulttuuria ylläpitäneeseen isoisäänsä. Dokumentti ei kuitenkaan keskity liikaa kahden miehen henkilökuviin, vaan katsojalle tarjoillaan laajemminkin tietoa sodasta ja tiedustelijoiden toimenkuvasta.

Dokumenttiin on kuvattu myös Saartamon sessioita useiden terapeuttien kanssa. Saartamo ja terapeutit pohtivat paljon traumausten ylisukupolvisuutta, mutta pohdinnat jäävät mielestäni hiukan pintapuoliseksi. Mielinkiintoisuudestaan huolimatta ne toistavat itseään, ja Saartamon mainitseman mahdollisesti sukupolvelta toiselle siirtyneen vihantunteen taustasyitä ei mielestäni käsitellä tarpeeksi selkeästi. Mielestäni olisi ollut parempi vaihtoehto keskittyä yhden terapeutin kanssa käytyihin keskusteluihin, jolloin aiheeseen todennäköisesti olisi päästy uppoamaan syvemälle.

Sodista nousevat usein mieleen vain tuhovoimaiset pommitukset ja väkivaltaiset ammuskelut, ja tiedustelutyön kaltaiset tehtävät jäävät monelta hämärän peittoon. Kuitenkin juuri tiedustelutehtävät ovat monesti ratkaisevassa asemassa sodankäynnin etenemisen kannalta. *Tiedustelijat*-dokumenttielokuva onnistuu valottamaan tiedustelun roolia sodankäyntiin perehtymättömällekin ja nostaa tiedustelutyön sekä yksittäiset sitä tehneet ihmiset ansaitusti valokeilaan.

Amanda Routasalo

KIRJA-ARVOSTELU: Nuku paremmin, elä paremmin

Matthew Walkerin tietokirja *Miksi nukumme* käsittelee unen merkitystä hyvinvoinnille hyvin kokonaisvaltaisella otteella useasta eri näkökulmasta. Teos tarjoaa lukijalleen selkeitä ja kiinnostavia selityksiä siitä, miten uni vaikuttaa elämän eri osa-alueisiin. Erityisen kiinnostavaa lukiolaisille on tieto siitä, miten uni vaikuttaa oppimiseen ja muistiin. Walker myös esittää tutkimustietoa helposti ymmärrettävällä tavalla unen puutteen vakavista seurauksista

” Erityisen kiinnostavaa lukiolaisille on tieto siitä, miten uni vaikuttaa oppimiseen ja muistiin.

Teos sisältää myös käytännön vinkkejä ja ohjeita, joiden avulla voi lähteä parantelemaan omaa unta ja siten myös elämänlaatua. Lukija oppii esimerkiksi, mikä vaikutus unirytmillä ja valaistuksella on uneen. Lisäksi unta käsitellään myös laajemmin yhteiskunnallisesta näkökulmasta.

Suosittelun kirjaa kaikille, jotka ovat kiinnostuneita psykologiasta, ja niille, joita oma uni ja hyvinvointi kiinnostaa. Kirja on todella hyödyllinen monille, ja sen parhaita puolia on se, että sen voi lukea itselle mieleisessä järjestyksessä, koska luvut ovat erillisiä kokonaisuuksia, joita ei juuri ole sidottu toisiinsa. Kirjan lukeminen pistää pohtimaan omaa nukkumista ja sitä, miten paljon unella on vaikutuksia arkeen ihan huomaamattakin.

Silja Salokannel

Hyväntekeväisyssalkun vaiherikas vuosi

Halun sijoittajakoulun tilannekatsauksessa on vahvasti positiivinen vire. Uusia ykkösiä on tullut mukaan peräti kuusi, ja notkahdusten jälkeen Halun hyväntekeväisyssalkun tilanne on suorastaan hyvä. Jännityksellä odotamme kevätpuolen kehitystä!

Sijoittajakoulu käynnistyi syksyllä 2024 kuuden uuden ykkösen ja kolmen jatkavan kakkosen voimin! Aluksi tapaamiset olivat uudelle ja vanhalle ikäluokalle erikseen, mutta jo lokakuun lopun tapaamisella ryhmät yhdistettiin. Tarkoituksena on jatkossa käyttää oppimateriaaleja molempia ryhmiä palvelleen. Aiheet ovatkin vaihdelleet alun perustiedoista ja sijoitussuunnitelmasta yrityskulttuuriin ja kestävään sijoittamiseen.

” *Se kuitenkin on syytä ottaa suosituksena, että rahasi kasvavat todennäköisesti paremmin korkoa rahastossa tai osakkeissa kuin pankkitilillä.*

Hyväntekeväisyssalkun tilanne on tällä hetkellä positiivinen, suorastaan hyvä. Huhti-toukokuun pörssinotkahduksen jälkeen nähtiin miellyttävää kasvua kesällä, mutta koulun alkaessa USA:n markkinat vetivät sijoitukset miinukselle – kahdesti lyhyen ajan sisällä! Todellinen ongelmahan tämä olisi, jos myisi omis-

tuksensa kurssien ollessa alamaissa. Onneksemme taipaleemme jatkui, eikä ollut myynnin aika.

Olemme syksyn mittaan päässeet mukavasti voitolle. Nyt, kun hyväntekeväisyssalkullamme on matkaa takana yhdeksän kuukautta, olemme voitolla noin kolme sataa euroa. Parhaiten ovat kasvaneet rahastojen arvot. Sekä Nordnet USA Indeksi että Swedbankin Robur Technology ovat tuottaneet 19 prosenttia kuluneen puolen vuoden aikana. Iloista on myös omistaa Wärtsilää, sillä heilunnasta huolimatta tuotto on tätä kirjoittaessa noin 16 prosenttia. Puuilon suhteen tunteet ovat olleet ristiriitaiset, koska olemme nähneet niin nousuja kuin laskujakin. Vuosi näyttää kuitenkin taipuvan arvonnousuun ja yli neljän prosentin tuottoon.

Sijoittajakoulu ei anna sen osallistujille eikä Halulehden lukijoille sijoitusvinkkejä, joten tätä artikkelia ei pidä ottaa suosituksena. Se kuitenkin on syytä ottaa suosituksena, että rahasi kasvavat todennäköisesti paremmin korkoa rahastossa tai osakkeissa kuin pankkitilillä. Tutustu aiheeseen lisää esimerkiksi Yle Areenan *Melkein kaikki rahasta* -podcastin tai Spotifyssa *Merja Mähkän rahat* -podcastin avulla.

Omistukset

Arvo yhteensä (EUR)

5 466

AOT

Omistukset

Omistukset	%
Nordnet USA Indeksi	21,8%
Swedbank Robur Technology A	21,8%
Wärtsilä Corporation	13,4%
Puuilo Plc	10,3%
Viking Line Abp	10,2%
Kesko Corporation A	10,0%
Metso Oyj	9,4%
Saldo	3,1%

TEKSTI
ANNIINA SILEN

Someturva käyttöön halulaisille

Halikon lukiossa, niin kuin muissakin Salon kaupungin kouluissa, opiskelijoilla on ollut syyslukukauden alusta asti mahdollisuus ottaa käyttöön Someturva. Se on asiantuntijoiden kehittämä digitaalinen palvelu, jonka kautta saa nimettömästi apua somessa, peleissä tai muualla netissä kohdattuihin ikäviin tilanteisiin. Muista, että Someturvasta voi saada apua!

Halun hallitus vuosimallia 2025

Halun uuden opiskelijakunnan hallituksen synnyttäminen ei ollut tänä lukuvuonna ihan helppo homma, sillä hallitusintoisia huhuiliin tavallista pidempään. Etenkin ykkösten aktiivisuus oli aluksi melkoisen vaimeaa, mutta onneksi lopulta löytyi innokkaita ja saatiin uusi, uljas hallitus kokoon.

Sonja Niinimäki 23A

kioski- ja tapahtumavastaava

1. Haluaisin kehittää hallituksen toimintaa aikaansaavemmaksi. Haluaisin myös lisätä opiskelijoiden ja hallituksen keskinäistä kommunikointia, sillä haluan, että mahdollisimman monen mielipide tulee kuulluksi ja pystymme hallituksessa tekemään päätöksiä sen pohjalta.
2. Keittiön tehosiivous. On parasta nähdä omien kättensä jälki, ja keittiössä tämä onnistuu helpoiten. Kun kaikki on taas puhdasta ja järjestyksessä, voi mielikin levätä.

1. Mihin Halun asioihin haluaisit erityisesti vaikuttaa hallituksessa?

2. Mikä on lempikotityösi ja minkä vuoksi?

Elmo Lakkala 24A sihteeri

1. Haluan lisätä yhteishenkeä ja aktiivisuutta Halun yhteisiin tapahtumiin.
2. Oman huoneen siivoaminen, koska ensin on kaaos, jonka pääsee korjaamaan ja selvittämään.

Silja Salokannel 23B puheenjohtaja

1. Haluan kehittää hallituksen toimintaa selkeämmäksi ja tehokkaammaksi, jotta se palvelee paremmin kaikkia koulumme opiskelijoita. Haluan erityisesti keskittyä Halu-hengen ylläpitämiseen ja opiskelijoiden viihtyvyyden parantamiseen. Tavoitteeni on tehdä hallituksesta aidosti vaikuttava ja toimiva osa koulu yhteisöä.
2. Lempikotityöni on varmaan imurointi, vaikka se viekin minut usein epämuakavuusalueelleni. Imurointi on kuitenkin todella palkitsevaa, sillä se tuo heti näkyvää muutosta, jota arvostan. Uskon myös, että epämuakavuusalueella toimiminen kasvattaa ihmistä.

Elisa Manner 24A rahastonhoitaja

1. Haluan vaikuttaa kaikkeen, mikä tarvitsee parannusta ja uusia ideoita. :D
2. Lempikotityöni ovat ovien ja pintojen pyyhkiminen sekä pöydän kattaminen, jos saan itse päättää, koska teen ne. Vihaan tehdä kotitöitä, jos minua käsketään.

Ylärivissä Elmo, Silja ja Sonja, alarivissä Elisa, Ada, Amanda ja Emil.

Ada Kujala 24A viestintä- ja yritysyhteistyövastaava

1. Haluan vaikuttaa kaikkiin Halun asioihin, joissa olisi parannettavaa.
2. Tykkään pyyhkiä pölyjä, koska se kivaa nähdä, kun pölyn alta tulee puhdas kimaltava taso esiin.

Amanda Routasalo 23B varapuheenjohtaja

1. Hallituksen jäsenenä haluan erityisesti vaikuttaa kouluarjen miellyttävyyteen ja kouluympäristön viihtyvyyteen.
2. Lempikotityöni on tavaroiden järjesteleminen. Asetellessani tavaroita visuaalisesti miellyttävään järjestykseen asetellessani voin toteuttaa perfektionismiani.

Emil Mäkelä 23A somevastaava

1. Halualaisten hyvinvointia voisi parantaa esim. järjestämällä joillakin välitunneilla joinain päivinä jotakin toimintaa, kuten musiikkiin liittyvän tapahtuman tai pieniä kilpailuja.
2. Tykkään tehdä ruokaa ja suunnitella ruokalista. Pidän siis suunnittelusta ja ruokaan liittyvistä asioista. Olen suunnitelmallinen ja järjestelmällinen.

Ilmiasu vs. identiteetti

Kun puhutaan sukupuoli-identiteetistä, usein ajatellaan sitä, miltä se näyttää. Pojat näyttävät siltä ja tytöt näyttävät tältä ja niin edelleen. Monilla on ajatus siitä, että sukupuolen näkee päällepäin ulkoisten ominaisuuksien perusteella. Tämä ajattelutapa on kuitenkin vahingollinen, etenkin sellaisten trans- ja ei-binääristen ihmisten kannalta, joiden ulkoinen ilmiasu ei välttämättä täsmää sisäisen sukupuoli-identiteetin kanssa.

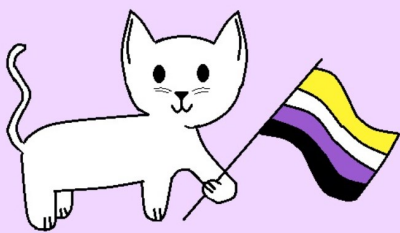
” Olen ei-binäärinen, ja se on tärkeä osa minua.

Olen ei-binäärinen eli en ole tyttö tai poika. Kun kävelen koulussa, kadulla tai missä vain, minut luokitellaan tyttöksi – ja eihän se väärinkään varsinaisesti ole. Minulla on pitkät hiukset, rinnat, käytän meikkiä ja mekkoja, ja lukeehan passissanikin sukupuolen kohdalla F – female. Sisimmässä kuitenkin tiedän, etten ole tyttö vaan jotain muuta. Olen ei-binäärinen, ja se on tärkeä osa minua, vaikka tytöltä näytänkin.

Kohtaan usein tilanteita, joissa sukupuoli-identiteettiäni kyseenalaistetaan ulkonäköni perusteella: ”Miksi käytät tuollaisia vaatteita, jos et ole tyttö?”, ”Miksi meikkaat, jos et ole tyttö?” Tunnen itseni vain hämmentyneeksi näiden kysymysten äärellä, koska niihin on niin yksinkertaiset vastaukset: käytän mekkoa, koska ne ovat nättejä ja mukavia. Meikkaan, koska se on kivaa, voin ilmaista sen avulla itseäni ja tykkään siitä, miltä näytän meikattuna. Pukeutumiseni ei määritä sukupuoltani.

Kohtaan usein myös trans-yhteisöltä kysymyksiä ja hämmennystä, koska kokemukseni on niin erilainen kuin monilla transmiehillä ja -naisilla: ”Mikset leikkaa hiuksiasi lyhyiksi, jos et ole tyttö?”, ”Mikset pyri pääsemään leikkauksiin, jos et ole tyttö?”, ”Mikset pyri näyttämään pojalta, jos et ole tyttö?” Näihinkin kysymyksiin vastaukset tuntuvat niin itsestäänselvyyksiltä. En leikkaa hiuksiani, koska pidän pitkistä hiuksista. En pyrin leikkauksiin, koska en koe siihen tarvetta, sillä en koe dysforiaa (sukupuolen ristiriidan aiheuttamaa pahaa oloa/ahdistusta) sillä tavalla kehostani. En pyri näyttämään pojalta, koska en halua muuttaa tyyliäni, enkä näytä pojalta, vaikka yrittäisin.

Ei-binäärisenä ihmisenä on tärkeää, että minua kuunnellaan ja ymmärretään ilman, että minun tarvitsee koko ajan selittää identiteettiäni ja sen merkitystä. On rasittavaa yrittää korjata sukulaisia tai opettajia, jotka eivät millään muista, etten ole tyttö tai käytä itsestäni she/her-pronomeineja. Enkä voi koko luokan edessä alkaa kiljumaan ”En ole tyttö”, koska siitä jos jostakin yläaste ajan kaltainen kiusaaminen alkaisi.

On tärkeää muistaa, että sukupuoli-identiteetti on jokaisen henkilökohtainen matka identiteetin tunnistamisessa, nimeämisessä ja ilmaisussa. Se, miltä näytämme, ei määritä sitä, keitä olemme. Trans-ihmisenä elämisen haasteita on vaikea käsitellä yksin, joten on tärkeää löytää yhteisöjä, joissa meidät hyväksytään. Jokainen voi helpottaa trans-ihmisten elämää hyväksymällä erilaisuuden ja olemalla avoin oppimaan erilaisuudesta.

TEKSTI JA KUVITUS
PARKER ISOTUPA

Snow fight

Sammakoita suista

Halulaiset ovat päästäneet suistaan taas kaikenlaisia letkautuksia ja kommentteja, joita vapas Halun lehdistö on taas koonnut kasaan Halulehden lukijoiden iloksi.

HI7 (Pohditaan viestinnän keinoja)

Anniina Silen: "Mitä keskeisiä innovaatioita ja keksintöjä keskiajalta on?"

Enrika Österlund: "Hehkulamppu!"

Tiina Raste: "Eiku tiedon lähettämiseen."

Enrika Österlund: "Vesi!"

"Miks osan tietokoneet näyttää siltä et ne ois käynny läpi toisen maailmansodan?"

- **Thyra Mäkelä, Halulehti**

"Alkaa olla yhtä epätoivosta kuin teidän verbikokeiden tarkistaminen."

- **Maria Helin, RUB4**

"Asiahan on niin, että te lukiolaiset ette ole mitään."

- **Teija Rosenqvist, OP1.4**

(puhuttiin työmarkkinatuen ehdoista)

"Te ootte tosi rauhallista porukkaa, Perniössä ne on jotenkin barbaarimaisia." - **Pirkko Korhonen, PS3**

(Opiskelijoilla ongelmia päästä oppikirjan materiaaleihin.)

Oppilas: "Mäkään en pääse tänne materiaaleihin."

Marika Tauriainen: "Ooksä yrittänyt päästä sinne materiaaleihin?"

Opiskelija: "... En."

Marika Tauriainen: "Ei jumankekka jätkät. Nyt ollaan lukiossa. Te ootte kakkosia jo." **ÄI5+7**

"En ite tykkää siit laskimien hieromisesta käsissä... Tulee hiki." - **Esa Tornberg, MAA13**

(Keskustellaan, mihin voisi perustaa kahvilan.)

"Jos Salo on jo ammuttu haulikolla täyteen kahviloita." - **Sanna Pitkänen, GE4**

Esa anna armoa,

en tahdo näiden funktioiden läpi tarpoa.

Haluaisin vapaasti hengittää,

mutta matikkaa ope vaan selittää.

Ahdistaa, oi mua ahdistaa.

Sydämeni täytyy uudelleen tahdistaa.

Matikka hämmentää mun pään,

ope voitko selittää tämän.

Oi kunpa loppuisi tuskani nää,

olisi elämä enemmän hellyttävää."

- **Pitkän matikan opiskelija, MAA6**

"Riikka lähti Kaarinan lukioon – Halusta Kaluun. Halu ja Kalu, jotain samaa teemaa näissä nimissä."

- **Marika Tauriainen, 23B:n ROT**

"Tääl on tämmöne luottamusväli. Ei oo mitää psykologiaa." - **Eero Nurmi, MAB9**

Halu-bändi

Heikki Laaksonen: "Ei basisteja saa kiusata."

Enrika Österlund: "Eiks basistit oo just niitä keitä kiusataan?"

Heikki Laaksonen: "Niin se taitaakin olla."

"Don't get too excited!" - **Sari Nojonen**, kun pitää lukea kappale ääneen ja kaikki ovat hiljaa. **ENA8**

"Päivi, nyt vähän asennetta siihen itsensä hiplaamiseen!" - **Ansa Hämäläinen, Halu-kuoro**

"No luojan kiitos 9/11-iskut tapahtui, muuten ei oltais saatu Fifty Shades of Greyta." - **Sanni Salokannel**

"Mä en usko, et toi tattipää ymmärtää tästä hölkäsen pöläystäköän." - **Anniina Silen** Donald Trumpista, **HI6**

ÄI9 (keskusteltiin siitä, kuinka helppo on puhua vieraille ihmisille)

Jimi Joronen: ”Se riippuu, kuinka paljon promilleja on veressä.”

Susanna Kuusela: ”Me palaamme tähän keskusteluun myöhemmin.”

”Armeija on partioleiri pyssyleikeillä.”

- **Amanda Routasalo, FI2**

”Joku on vetänyt täällä vapee maulla herbal sauna.” - **Amelia Viljamaa**

”Jotkut on varmaan tällä hetkelläkin jollain pelisivustoilla.” - **Sari Hämälä, ENA11.2**

Opiskelija kääntyy heti katsomaan Hämälää päin.

Banaanikärpästen mikroskopiointi, **BI4**

Opiskelija: ”Onks se niin, että jos noi siivet on ihan kebabin näköiset, niin sit se on tynkäsiipinen?”

Sanna Pitkänen: ”Oota, mä tuun kattoo, millaiset on kebabin näköiset siivet.”

RUB9 (oppilas tulee myöhässä oppitunnille)

Helga Vuorio: ”Mä vähän meinasinkin, ettet sä nyt tältä tunnilta olis ollut pois!”

Oppilas: ”En tietenkää.”

Helga Vuorio: ”Ethän sä nyt ois, kun mä oisin ampunut sut.”

Susanna Kuusela kertomassa pyörämatkasta kouluun:

”Erika Vikmanin *Myynnissä* hakkasi täysillä. Ja jos se on jonkun teijän lempibiisi, niin saatte kympin tästä kurssista.”

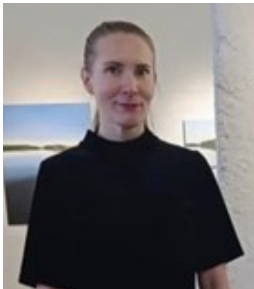
ÄI10.1

ÄI10.2-kurssilla keskusteltiin syntyvyyden laskusta Suomessa ja mahdollisista ratkaisuista.

Jimi Joronen: ”More sex, more sex!”

Marika Tauriainen: ”Enemmän seksiä, ehdottaa Jimi Joronen.”

Identtiset kaksoiset

Gwyneth Paltrow

yhdysvaltalainen näyttelijä

Hanna Lamnaouer

kuvataiteen tuntiopettaja

”Lähetään sitten ens kerralla kunnolla sotimaan toi toinen maailmansota.”

- **Anniina Silen, HI2**

”Otetaan Päivi Tinell pois jalkojen välistä.”

- **Amelia Viljamaa**, kun puhuttiin kuoron julisteesta, **Halu-kuoro**

”Tullaan lukioon ja mietitään, mitä on yksi prosentti, hellurei ja hauskat illanvietot.”

- **Esa Tornberg** pettyneenä lukiolaisten matikan osaamisen tasoon, **MAA6**

KOONNUT
TIINA RASTE

Christmas tree

ROSS

Pumpkin Poems by ENA9

Skeleton poem

A skeleton rides through the foggy night,
Bones rattling fast, wheels spinning light.
With a bony cat in the backseat sway,
They race through shadows, silver-gray.

Hollow eyes gleam, no time to spare,
As they pedal on, through midnight air.
Where they're going, no one knows—
But they leave a chill where the eery wind blows.

Pumpkin on the ground
How'd you get so big and round?
Once you were a seed so small,
Now you are a great big ball
Pumpkin on the ground
How'd you get so big and round?

The fearful pumpkin

The old pumpkin always guarding at the gate,
he makes sure humans know how to wait.
Kids don't always understand to be careful,
running around they make the pumpkin fearful.
Once again he saw a child running too fast,
even when knowing how it will end,
he still fearfully gasped.

In the garden where shadows sway,
A skeleton mows the grass each day.
With bony hands and a cheerful grin,
He trims the weeds, lets the sunlight in.

Rattling ribs and a friendly cheer,
Even the dead bring joy right here.
A quirky sight, yet full of grace,
A skeleton mowing in his own embrace.

Lawn mower and Grover

His bones were small and frail
His toes gone and pale
When the lawn mower goes over
It's the end of Grover
When Grover died
The lawn mower cried

About Pumpkin

It's always pumpkins, not bean
For the Halloween
With a happy grin
People capturing the scene
To save it in their magazines

Pumpkins sitting in a row
waiting for the night to grow.
As the dark comes,
they start to glow,
lighting the bridge
as the visitors go.

POEMS
ENA9

POEMS ENA9 KUVA SARI HÄMÄLÄ

Mikä jouluelokuva sopii sinulle?

Oletko innokas seikkailija vai tunteellinen romantikko? Tee Halulehden joulutesti ja selvitä, millainen joulunviettäjä olet ja millaisia jouluelokuvia sinun kannattaa katsoa joulua odotellessa tai joulun pyhinä.

Mikä on parasta joulussa?

- A. Yhdessä vietetty aika. Kaikille löytyy jotain yhteistä mielekästä tekemistä.
- B. Mieluisat aktiviteetit, jouluna pitää olla hauskaa, muulla ei ole merkitystä.
- C. Rakkaani kanssa vietetty aika. En kaipaa mitään muuta, kun saan olla hänen kanssa.

Mitä odotat jouluelokualta?

- A. Koko perhe viihtyy elokuvan parissa. Elokuvassa on oltava mielenkiintoinen juoni ja mieluiten jokin opettavainen sanoma.
- B. Paljon naurua. Elokuvassa pitää olla kummelluksia ja hullunkurisia tilanteita. Tahdon, että elokuvan katsottuani minulla on loppupäivän hyvä fiilis.
- C. Tunnereaktioita. Elokuvan pitää koskettaa, sillä siinä pitää olla surua ja onnea. Jään helposti hetkeksi elokuvan maailmoihin sen katsottuani.

Mikä näistä joululauluista on mielestäsi parhain?

- A. Saga Rehn, Anders Lundström – Tonttujen jouluyö
- B. Juice Leskinen – Sika
- C. Mariah Carey – All I Want For Christmas Is You

Piparisi paistuvat liikaa uunissa, miten toimit?

- A. Käänän virheeni oppimiskokemukseksi – jatkossa vahdin pipareitani herkeämättä katsettani niistä. Heitän pilalle menneet piparit pois ja ostan kaupasta valmiit piparit.
- B. Otan rennosti, pipareita ne vain ovat. Saatan syödä osan pipareista ja koristella ne paksulla kerroksella kuorrutetta.
- C. Piparini ovat pilalla ja samalla myös loppupäiväni. Saan hermomahduksen ja soitan parhaalle ystävälleni saadakseni neuvoja tilanteeseen.

Millainen on unelmiesi joulukuusi?

- A. Monipuolinen. Kuusesta löytyy niin väriä kuin hyvin erilaisia koristeita. Seassa on lisäksi itse tehtyjä koristeita.
- B. Täynnä mielenkiintoisia yksityiskohtia. Mitä pidempään kuusta ihailee, sitä enemmän sen seasta löytää pieniä yllätyksiä.
- C. Täynnä kauniita koristeita. Värytykseltään yksinkertainen, mutta suuret ja näyttävät koristeet.

Mikä on lempijouluruokasi?

- A. Riisipuuro. Mantelinmetsästys on ihana joulupöydän perinne.
- B. Leivonnaiset pienellä twistillä. Piparkakut överikoristeilla, tähtitortut possun muodossa ja konvehdeista rakennettu torni. Tykkään myös kokeilla uusia tuttavuuksia, kuten Vihreät kuulat -marmeladin makuisia tähtitorttuja.
- C. Joulusuklaa, koska pahan paikan tullessa lohduttaa mutta on myös suussa sulavan ihanaa.

Miten teet joulusiivouksen?

- A. Kun siivouksen aika vihdoin koittaa, haluan siivota koko porukalla. Toisinaan siivous saattaa muuttua leikkimieliseksi kilpailuksi - siksi juuri se on tehokasta.
- B. Vähän sinne päin, sillä en jaksa siivota jokaista nurkkaa. Saatan myös harhautua siivouksiltani tekemään jotain hausempaa.
- C. Siivoan kohtuullisesti, mutta saatan tunkea tavarat kaappiin, sillä ulospäin näkyvä jälki on tärkeämpää. Koristelu ja tunnelman luonti kruunaa puhtaan kodin.

Eniten A vastauksia:
olet **seikkailija**.

Viihdyt kiinnostavien seikkailujen parissa. Joulua on yhdessä olemisen aikaa. Mikä onkaan parempaa tekemistä kuin viettää aikaa koko perheen kanssa elokuvia katsellen?

Elokuvasuosituksset: **Home Alone, Joulutarina, Kadonnut joulupukki, Lumiukko** ja **The Christmas Chronicles**

Eniten B vastauksia:
olet **viihtyjä**.

Pienet kömmähdykset kuuluvat arkeesi, mutta et tee niistä suurta numeroa vaan osaat ottaa rennosti. Elokuvan tehtävä on naurattaa ja saada hyvälle tuulelle. Sinulle parhaimpia jouluelokuvia ovat huumorilla höystetyt klassikot.

Elokuvasuosituksset: **Elf, The Grinch, Home Alone, Klaus** ja **Jingle All The Way**

Eniten C vastauksia:
olet **romantikko**.

Tunnelma ja tunteet ovat sinulle tärkeimpiä tekijöitä joulussa. Siksi romanttiset elokuvat sopivat sinun makuusi parhaiten.

Elokuvasuosituksset: **The Holiday, Kuninkaallinen vaihtokauppa** -trilogia, **Jouluprinssi**-trilogia, **Love Actually** ja **Snowmance**

Mikä tekee joulusta joulun?

Joulu kolkuttelee jo ovella, ja halulaisetkin pääsevät nauttimaan hyvin ansaitusta joululomasta. Tapoja viettää joulua on yhtä monta kuin viettäjiäkin, joten kysyimme halulaisilta, mikä tekee juuri heidän joulustaan joulun.

Pirkko Korhonen: Jouluinen koti tuoksuineen ja ruokineen sekä joulupuu suurella määrällä koristeita
Kiia Karhu: Maksalaatikko **Rasmus Lindberg:** Taikalumi **Nelli Hämeenheimo:** Tunnelma ja perheen kanssa oleminen **Julius Koskinen:** Lumienkeleiden tekeminen Jimin kanssa **Jimi Joronen:** Lumienkeleiden tekeminen Mikan kanssa **Mika Nummenpää:** Lumienkeleiden teko Juliuksen kanssa **Samuli Rosendahl:** Tykkään katsoa, kun Jimi, Mika ja Julius tekevät lumienkeleitä **Mitro Salokannel:** Joulun rauha sekä valon juhla pimeään keskellä **Urho Lankinen:** Rakkaat ystävät ja perhe (koskenkorva ja Sandels)
Kasper Sjöblom: Lumi, kinkku **Amelia Viljamaa:** Yhdessä olo **Olli Koivunen:** Glögi ja räntä **Hilda Merivirta:** Lämpö **Mimosa Hardwick:** Pipareiden leipominen ja lahjojen antaminen kavereille **Igor Hynninen:** Joulun tekee jouluksi, kun glöгимukista löytyy enemmän punaviiniä, kuin glögiä **Iina Määttänen:** Perheen kanssa oleminen **Mikko Loisa:** Joulukinkku **Thyra Mäkelä:** Glögi **Laura Levänen:** Lumiukko-elokuvan katsominen aamulla **Esa Tornberg:** Hyvät ja monipuoliset jouluruoat sekä kiireetön yhdessä touhuaminen **Inka Saarinen:** Joulukuusen koristelu **Satu-Marja Lassila:** KAIKKI! Rakastan joulua! Jouluvalot parvekkeella, kynttilälyhtyjä sisällä ja ulkona, joululeivonnaisten leipominen ja syöminen sekä joulumusan kuuntelu. Joulukuusi tulee viimeistään joulukuun ekalla viikolla **Sini Määttänen:** Joulurauhan julistus **Linnea Olkinuora:** Kinkku, joulusauna, haudalla käynti **Lauri Metsäkonkola:** Nostalgia **Ilmari Niini:** Perhe koolla, joulusauna, kinkku, Italiansalaatti, kuusi, lumi **Neea Yli-Väärälä:** Joulukinkku **Roulan Mohamad:** Joulun tunnelma **Netta Määttä:** Perhe, joulukuusi, joululaulut, lumi ja jouluruuat erityisesti kinkku ja piparit **Lotta Stenfors:** Musiikki ja ruoka **Veeti Melava:** Joulukinkku **Taika Ursin:** Yhdessäolo perheen kanssa **Geri Vasileva:** Lumi **Mia Pirnpuu:** Kalkkuna, perhe, joulukortit/lahjat, ajan viettäminen yhdessä, jouluelokuvat **Emilia Niittyhalo:** Sukulaiset, tuoksut, ruoka **Naura Salsabila:** I don't celebrate Christmas, but gingerbread is something I would buy during Christmas **Sami Niemi:** Tunnelma, kuten valot **Jeremie Descornes:** I think Christmas is Christmas thanks to the presents and the food. You meet your relatives and just share a moment with them **Tommi Syrjälä:** Perinteiset joulun kliseet: läheiset ja kinkku. Joulun paras hetki on kinkun paisto jouluaaton vastaisena yönä ja ennen kaikkea ensimmäisen lämpimän kinkunsiivun maistelu **Viljami Lehtonen:** Juhlapöytä perheen kanssa **Sofia Salmenjaakko:** Suuri kinkku **Kristel Laakso:** Makoisa lanttulaatikko **Martti Intonen:** Kinkku **Kustaa Lamminen:** Kinkku **Eemeli Manner:** Kinkku ja Julmust **Lauri Lönnqvist:** Suvun kokoontuminen **Elmo Lakkala:** Kaikki laatikot **Elisa Manner:** Kuusi koristellaan ja vieraat saapuvat **Milja Mäkelä:** Lumi ja glögi **Ada Kujala:** Joulu ei ole joulu ilman perheen seuraa, kuolleiden läheisten haudoilla käymistä ja muistamista ja joulusaunaa **Ellinoora Kettula:** Pipareiden ja kuusen koristelu **Soile Verhola:** Aito joulukuusi **Tiina Raste:** Pipari ja aurajuusto (sekä auralaiset naiset) **Aurora Änäkkälä:** Joulutortut **Helga Vuorio:** Yhdessäolo ja kiireettömyys **Artturi Eskola:** Minttuglögi **Nea Kyyrä:** Jouluelokuvat **Silja Salokannel:** Piparit, lahjojen antaminen ja aikainen aamusali **Martta Honkaniemi:** Piparit **Arttu Inkivaara:** Lumi **Sari Nojonen:** Jouluevankeliumin lukeminen ääneen ennen jouluaaton ateriaa **Juska Pajala:** Hautausmaalla käyminen ja joulusauna **Päivi Tinell:** Vanhat joululaulut suuren perheen laulamana ja soittamana **Marika Tauriainen:** Joulurauhanjulistus - mieluiten "livenä" Turussa Vanhalla Suurtorilla **Joel Lehtola:** Oudot ja/tai huonot eurooppalaiset jouluelokuvat **Emilia Maasilta:** Jouluruokien valmistaminen yhdessä ennen jouluaattoa **Sonja Niinimäki:** Jouluelokuvien katsominen **Antti Vuoristo:** Joulukalojen valmistaminen ja niistä nautiskelu **Leena Jokinen:** Sukkien kutominen ja yhteinen jouluateria lasten ja lastenlasten kanssa, jouluruuista rosolli ja omat karjalanpiirakat **Ansa Hämäläinen:** Joulusauna

Palaamme koulun penkille ti 7.1.2025! Halulehti toivottaa kaikille rauhallista ja ilon täyteistä joulua!

KOONNUT
EMILIA MAASILTA